

ปีการศึกษา 2532

คอมพิวเตอร์กราฟิกส์
(COMPUTER GRAPHICS)

โดย

นายยงยุทธ เตียนโพธิ์ทอง 291167

นายวิบูลย์ ประมวลอรุรัตน์ 291174

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ. มนัส สังวารศิลป์

11 6

๖๒ ๕๖

ปริญญาโทปีการศึกษา 2532

ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
เรื่อง คอมพิวเตอร์กราฟิกส์

ผู้จัดทำ

1 นายยงยุทธ เตียนโพธิ์ทอง 291167

2 นายวิบูลย์ ประมวลอรุรัตน์ 291174

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(.....)

คอมพิวเตอร์กราฟิก
(COMPUTER GRAPHIC)

นายชยงุฑ เตียนโพธิ์ทอง 29.1167

นายวิบูลย์ ประมวลอรุรัตน์ 29.1174

อาจารย์ที่ปรึกษา:

รศ. มนัส สังวรศิลป์

ปีการศึกษา 2532

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบเพิ่มข้อมูลภาพบน ไมโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งเก็บภาพ (IMAGE FILE) และข้อความที่เป็นรายละเอียดของภาพ (TEXT) แยกกัน โดยจะแสดงผลบนจอคอมพิวเตอร์ (MONITOR) ที่มีความละเอียด 512*256 จุดภาพ (PIXEL) ที่ระดับความเข้ม 256 ระดับเท่า

นอกจากนี้ยังจะกล่าวถึงความรู้พื้นฐานต่างๆ ที่ใช้ในการทำเพิ่มข้อมูล อาทิเช่น ระบบการแสดงผล ซึ่งประกอบด้วยอุปกรณ์การแสดงผลการประมวลผลแบบตัวอักษร และการประมวลผลแบบกราฟิก การโหลด (LOAD) ภาพ การเซฟ (SAVE) ภาพ การโหลดฟอนต์ (FONT) การเขียนตัวอักษรลงบนภาพในกราฟิกโหมด (Graphics Mode)

ถึงแม้ว่าการเก็บเพิ่มข้อมูลด้วยภาพนี้จะทำให้มีความสะดวกในการใช้งานและสื่อสาร ได้ดีกว่าเพิ่มข้อมูลแบบตัวอักษรก็ตาม แต่ก็มีปัญหาในเรื่องที่แต่ละภาพต้องใช้เนื้อที่ในการเก็บมาก ซึ่งแก้ไขโดยการใช่วิธี "การหาขอบภาพ" (EDGE DETECTION) หาขอบภาพแล้วตัดแบ็คกราวด์ (BACKGROUND) ออก ด้วยวิธีนี้จะสามารถประหยัดเนื้อที่ในการเก็บข้อมูลไปได้มากทีเดียว

โครงการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ การเก็บข้อมูลขององค์ประกอบบนหน้าจอ เพื่อให้ในการสเก็ตภาพคนร้ายหรือการปรับปรุงภาพถ่ายจากดาวเทียม

COMPUTER GRAPHICS

YONGYUT   TIANPOTONG   291167
WIBOON   PRAMUAN-URURAT   291174
ASSOCIATE PROFESSOR MANUS SUNGWORASIL   ADVISOR
1989

Abstract

This thesis has details about the development of image-database file system on micro-computer which save image file and database file separately. Data from image file and database file will display simultaneously on monitor which has resolution of 512 by 256 pixels , 256 grey levels.

Besides it will talk about the basic knowledge in dealing with image-database files. ie. display system , alphanumeric processing , graphics processing , loading image , saving image , loading font and writing characters on image in Graphics Modes.

Although this image-database file system is more convenient in using and communication than only database files (don't have image files) , but there is a problem about wasting bulky area in saving image files. This problem is alleviated by using " EDGE-DETECTION " , detect edge of image then cut background away. By this method it will economize area in saving image files.

This project can bring to utilize in other application. ie. , saving data of composition on face (ie. , eyes , mouth , nose , etc.) which use in sketch criminal face , the improvement of photograph from satellite.

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ.....	1
บทที่ 2	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอ็จีเอ/วีจีเอ.....	4
2.1	ลักษณะทั่วไปของอ็จีเอ/วีจีเอ.....	4
2.2	หน่วยความจำแสดงผล.....	4
2.3	โหมดตัวอักษร.....	4
2.4	โหมดกราฟิกส์.....	5
2.5	วีจีสเตอร์ควบคุม.....	5
2.6	โหมดการแสดงผล.....	6
2.7	ความละเอียดของภาพ.....	6
2.8	ความละเอียดของสี.....	6
2.9	พาลีทสีและวีจีสเตอร์สี.....	8
2.10	การประมวลผลทางตัวอักษร.....	10
2.11	การประมวลผลทางกราฟิกส์.....	14
บทที่ 3	การหาขอบภาพ.....	22
3.1	ตัวดำเนินการเกรเดียนท์.....	23
3.2	ตัวดำเนินการคอมพาส.....	24
3.3	ตัวดำเนินการลาปายและการผ่านจุดศูนย์.....	26
บทที่ 4	การทำงานของโปรแกรมต่างๆ.....	28
4.1	DJ256.C & DJGRAY.C.....	28
4.2	LOAD.C.....	30
4.3	SAVE.C.....	32
4.4	DISP.C.....	34
4.5	WRITECH.C.....	37
4.6	EDGE.C.....	40
4.7	POP2.C.....	43
บทที่ 5	สรุปและวิจารณ์.....	45
	ภาคผนวก.....	46
	กิตติกรรมประกาศ.....	81
	หนังสืออ้างอิง.....	82

สารบัญรูปภาพ

บทที่ 1		
รูป 1.1	แสดงตัวอย่างการใช้ระบบการประมวลผลภาพดิจิทัล.....	1
รูป 1.2	แสดงขั้นตอนในการประมวลผลข้อมูล.....	5
บทที่ 2		
รูป 2.1	ความละเอียดของตัวปรับการแสดงผล 4 ชนิด.....	7
รูป 2.2	การแอดเดรสพาลีทรีจิสเตอร์ในอีจีเอ.....	9
รูป 2.3	การแอดเดรสพาลีทรีจิสเตอร์ในวีจีเอ.....	9
รูป 2.4	การอ้างแอดเดรสของพาลีทรีจิสเตอร์ในโหมดต่างๆ.....	9
รูป 2.5	การแอดเดรสวีจิสเตอร์สี.....	10
รูป 2.6	ขนาดของพอนต์ต่างๆ.....	13
รูป 2.7	การเคลื่อนย้ายข้อมูล ไปยังหน่วยความจำแสดงผลโหมด 4, 5.....	16
รูป 2.8	การเคลื่อนย้ายข้อมูล ไปยังหน่วยความจำแสดงผลโหมด 6.....	17
รูป 2.9	การเคลื่อนย้ายข้อมูล ไปยังหน่วยความจำแสดงผลโหมด 11.....	18
รูป 2.10	การเคลื่อนย้ายข้อมูล ไปยังหน่วยความจำแสดงผลโหมด F.....	19
รูป 2.11	การเคลื่อนย้ายข้อมูล ไปยังหน่วยความจำแสดงผลโหมด D, E, 10, 12.....	20
รูป 2.12	การเคลื่อนย้ายข้อมูล ไปยังหน่วยความจำแสดงผลโหมด 13.....	21
บทที่ 3		
รูป 3.1	เกรเดียนต์ของ $f(x,y)$ ในทิศทาง r	23
รูป 3.2	การหาขอบภาพผ่านตั้งเกรเดียนต์.....	23
รูป 3.3	ผลของการหาขอบภาพผ่านโดยดำเนินการไชนเบล.....	24
รูป 3.4	การหาขอบภาพผ่านตัวคอมพาส.....	24
รูป 3.5	ผลของการหาขอบภาพโดยตัวดำเนินการเคิร์ช.....	25
รูป 3.6	อนุพันธ์อันดับหนึ่งและสองของการหาขอบภาพ.....	26
รูป 3.7	ผลของการหาขอบภาพโดยตัวดำเนินการลาปาส.....	27

สารบัญตาราง

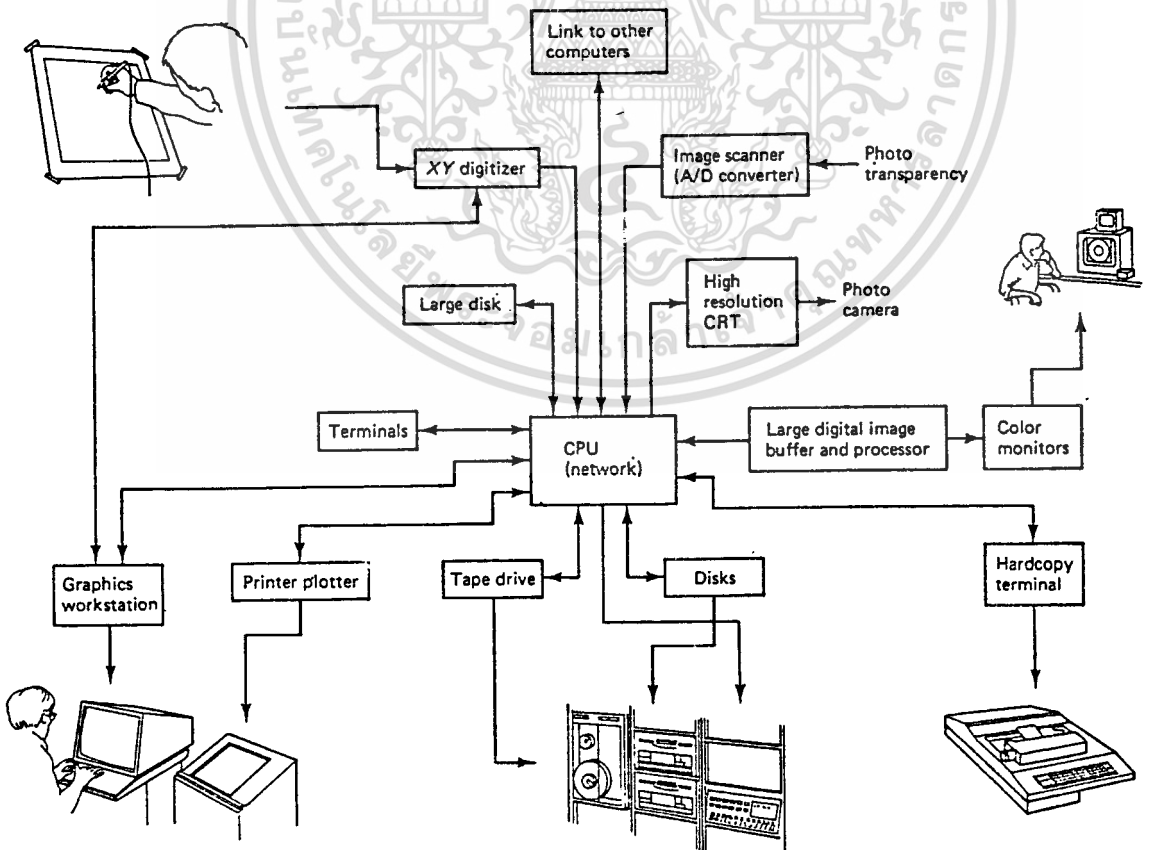
ตาราง 2.1	แอมพริวิตีของตัวอักษร.....	5
ตาราง 2.2	อีจีเอ/วีจีเอรีจิสเตอร์กรุป.....	6
ตาราง 2.3	จำนวนสีที่แสดงได้พร้อมกัน.....	7
ตาราง 2.4	จำนวนหน่วยความจำแสดงผล.....	8
ตาราง 2.5	โหมดการแสดงผลแบบตัวอักษร.....	11
ตาราง 2.6	จำนวนเพจและแอดเดรสเริ่มต้นของแต่ละเพจ.....	14
ตาราง 2.7	วิธีการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละโหมด.....	15
ตาราง 2.8	โหมดต่างๆในโหมดกราฟิคส์.....	16
ตาราง 2.9	ค่าในพาลีทที่กำหนดไว้ในโหมด 6.....	17
ตาราง 2.10	ค่าในพาลีทที่กำหนดไว้ในโหมด 11.....	17
ตาราง 2.11	ค่าในพาลีทที่กำหนดไว้ในโหมด D, E, 10H, 12H.....	19
ตาราง 2.12	ค่าในพาลีทที่กำหนดไว้ในโหมด 13H.....	20
ตาราง 3.1	ตัวดำเนินการเกรเดียนท์ 4 ชนิด.....	24
ตาราง 3.2	ตัวดำเนินการคอมพาส 4 ชนิด.....	25
ตาราง 3.3	ตัวดำเนินการแบบลาปาส 4 ชนิด.....	27

บทที่ 1

บทนำ

วิทยานิพนธ์เรื่อง " คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ " (computer graphics) ฉบับนี้ได้กล่าวถึงผลงานต่างๆที่ผู้จัดทำได้ทำขึ้นมาในปีการศึกษา 2532 โดยได้อธิบายถึงทฤษฎีและความรู้ที่ก้าวไปเกี่ยวกับอีจีเอ และ วีจีเอ (EGA= Enhanced Graphics Adapter & VGA = Video Graphics Array) , การประมวลผลภาพ (Image Processing) , การไหลคภาพ, การเซฟภาพ, การหาขอบภาพ, การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาพและฐานข้อมูล เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันนี้การประมวลผลภาพและการทำแฟ้มข้อมูลภาพได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น เช่น ใช้ในวงการโฆษณา, ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ , ใช้ในงานอดุณิยมวิทยา, ใช้ในทางการแพทย์ เป็นต้น ดังนั้นในบทนี้จะขอกกล่าวถึงการประมวลผลภาพในทางดิจิตอล (Digital Image Processing) ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญเสียก่อน

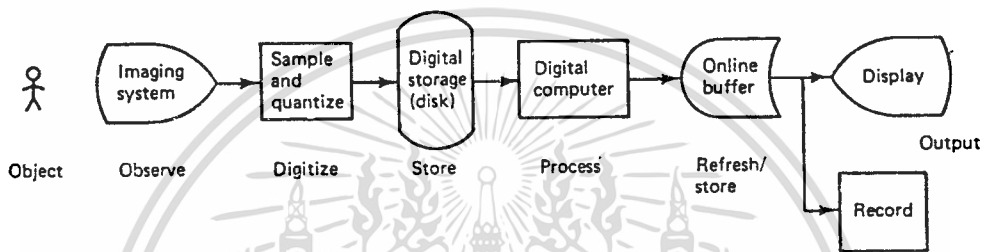
การประมวลผลภาพในทางดิจิตอล หมายถึงการประมวลผลรูปภาพ 2 มิติโดยดิจิตอลคอมพิวเตอร์ ภาพในทางดิจิตอล (Digital Image) ก็คือ ภาพที่ถูกแทนด้วยเลขจำนวนจริงหรือจำนวนเชิงซ้อน รูป 1.1 แสดงถึงตัวอย่างการใช้ระบบการประมวลผลภาพดิจิตอล

รูป 1.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า, ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ถูก ดิจิไตซ์ (Digitize Image) จะถูกนำมาประมวลผลและแสดงผลบนจอภาพที่มีความละเอียดสูงในการแสดงภาพนั้น ภาพจะถูกเก็บในหน่วยความจำที่สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว เราสามารถใช้มินิคอมพิวเตอร์หรือไมโครคอมพิวเตอร์ในการติดต่อและควบคุมการ ดิจิไตซ์, การเก็บข้อมูลภาพ, การประมวลผลข้อมูลและกระบวนการแสดงผลผ่านทางโครงข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network) โดยโปรแกรมจะอินพุตและเอาต์พุตผ่านทางเทอร์มินอล (Terminal) เช่นมอนิเตอร์ (Monitor) หรือ พรินเตอร์ (Printer) เป็นต้น รูป 1.2 แสดงขั้นตอนในการประมวลผลข้อมูล

รูป 1.2

การประมวลผลได้ถูกนำมาประยุกต์อย่างกว้างขวางเช่น ภาพถ่ายจากดาวเทียมหรือจากยานอวกาศ , การส่งข่าวสารในทางธุรกิจ, การประมวลผลภาพทางการแพทย์, การประมวลผลภาพจากการมองเห็นของหุ่นยนต์, การประมวลผลภาพที่ได้จากเรดาร์ (Radar) , โซนาร์ (Sonar) และ อะคูสติก (Acoustic) นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในงานเครื่องจักรซึ่งตรวจจับการเคลื่อนไหว เป็นต้น

ประโยชน์ของการประมวลผลภาพ

- ภาพถ่ายที่ได้รับจากดาวเทียม เราสามารถนำมาวิเคราะห์และประมวลผลเพื่อหาทรัพยากรธรรมชาติ การเจริญเติบโตของเมือง การทำนายผลผลิตของเกษตรกร การทำนายลักษณะอากาศ เป็นต้น

- ภาพถ่ายที่ได้จาก ยานอวกาศ เราสามารถนำมาวิเคราะห์วัตถุในภาพเพื่อศึกษาระบบสุริยะจักรวาล

- การประยุกต์การส่งภาพข้อมูลเช่น ในการส่งภาพของสถานีโทรทัศน์, การส่งภาพในระบบออฟฟิสอัตโนมัติ (Office Automation) การใช้ทีวีวงจรปิดในระบบการรักษาความปลอดภัย

- ภาพถ่ายที่ได้จากการประมวลผลสามารถใช้ในวงการทหาร ตำรวจ หน่วยรักษาความมั่นคงแห่งชาติเพื่อใช้ในการเก็บประวัติบุคคล

- ภาพถ่ายทางการแพทย์สามารถใช้ในการวิเคราะห์โรคมะเร็งหรือ โรคอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ใช้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขได้
 - ภาพถ่ายจากระบบเรดาร์หรือ โซนาร์ ใช้ในระบบนำวิถีของจรวด (Missile System)
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราจะเห็นได้ว่า การประมวลผลภาพนี้มีประโยชน์มากมาย ซึ่งในโครงการนี้จะเห็น การประมวลผลภาพ ในเรื่องการวิเคราะห์ภาพ (Image Analysis) โดยวิเคราะห์หาขอบภาพ (Edge Detection) เพื่อลดข้อมูลภาพ ซึ่งมีประโยชน์ในด้านการลดพื้นที่ในการเก็บเพิ่มข้อมูล ภาพไปได้มากที่สุดทีเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอีจีเอ/วีจีเอ

2.1 ลักษณะทั่วไปของEGA/VGA

ในปัจจุบันนี้ อีจีเอ และ วีจีเอ ได้เริ่มเป็นที่นิยมกันมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากว่ามีราคาไม่สูงนัก, มีความเร็วสูง, มีหน่วยความจำความจุสูง, กะทัดรัดและง่ายต่อการรักษา

คำว่า "EGA/VGA boards" จะหมายถึงความถึงไบออส (BIOS) ของมันด้วย ซึ่งทำให้สามารถใช้ได้กับซอฟต์แวร์ (software) อื่น ๆ ได้ ทั้งนี้จะรวมไปถึง เวิร์ดโปรเซสเซอร์ (word processors), การจัดการฐานข้อมูล (data base managers), สเปรดชีท (spreadsheet) และ ยูทิลิตี้ (UTILITY) อื่น ๆ

ในปัจจุบันนี้ การ์ดอีจีเอ/วีจีเอ (EGA/VGA cards) ส่วนใหญ่จะพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ เช่น ความละเอียด, สี, หน่วยความจำ, ตัวอักษร (character fonts) ฯลฯ แต่มีข้อเสียคือ ไม่ได้ถูกควบคุมโดยมาตรฐานใดๆ ทำให้ต้องใช้ตัวขับ (drivers) ในการใช้ลักษณะเด่นที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้กับซอฟต์แวร์ ที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้ใช้ในกรณีที่ต้องการใช้ซอฟต์แวร์ หลายๆ ตัว เพราะว่า แต่ละตัวอาจไม่ใช้ตัวขับตัวเดียวกันก็ได้

2.2 หน่วยความจำแสดงผล (display memory)

ใน อีจีเอ/วีจีเอ นั้น ผู้ใช้สามารถอ่านหรือเขียนไปยัง หน่วยความจำแสดงผล โดยไม่ต้องรอช่วงเวลาของการ รีเฟรช แนวนอนหรือแนวตั้ง ซึ่งจะทำให้กระบวนการทาง กราฟิกส์ (graphics) ของ อีจีเอ/วีจีเอ มีความเร็วสูงกว่าอแดปเตอร์แสดงผล (display adapters) อื่นๆ นอกจากนี้ หน่วยความจำยังถูกจัดในลักษณะตรงไปตรงมา ซึ่งหากผู้ใช้เข้าใจในการอ้างแอดเดรส (addressing) แล้ว ก็จะสามารถวาดเส้นและรูปร่างๆ ไปยังจอได้โดยตรง

หน่วยความจำแสดงผล ประกอบด้วย หน่วยความจำ 256 เคไบต์ (Kbytes) ติดต่อกับโปรเซสเซอร์ (processor) ผ่านทาง 8 บิตบัสข้อมูล (bit data bus) สามารถแสดงความละเอียดได้หลายอย่าง ขึ้นอยู่กับ โหมดการแสดงผล (display mode) ที่ใช้ และสามารถใส่แพคฟอร์แมต (packed format) หรือ บิตเพลนฟอร์แมต (bit-plane format) ก็ได้ ขึ้นอยู่กับ โหมดการแสดงผล ที่ใช้งานในขณะนั้น

2.3 โหมดตัวอักษร (Alphanumeric Modes)

หน่วยความจำแสดงผล สามารถใช้คอมแพททิเบิล (compatible) กับ เอ็มดีเอ (MDA) และ ซีจีเอ (CGA) ได้ ตัวอักษรแต่ละตัวถูกแทนใน หน่วยความจำแสดงผล เพียง 2 ไบต์ ไบต์แรกคือ รหัสแอสกี (ASCII character code) ซึ่งเป็นตัวบอกให้ทราบว่า ตัวอักษร (character) ตัวใดที่ต้องการจะแสดง ไบต์ที่สองคือ แอททริบิวต์ (attribute) ซึ่งเป็นตัวบอกสีของ ตัวอักษร

ในหน่วยความจำ ไบต์ที่แสดงตัวอักษร และ แอททริบิวต์ ถูกเก็บในลักษณะเรียงติดกันไป การอ้างแอดเดรส ที่เจาะจงลงไป จะทำให้ ตัวอักษร และ แอททริบิวต์ ถูกเคลื่อนย้ายไปยังไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยความจำแสดงผล ในลักษณะที่ยังเรียงติดกันด้วย ตัวอักษร สามารถแสดงโดยโมโนโครม (monochrome) หรือ แอททริบิวต์สี ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แอททริบิวต์ของตัวอักษร

โหมด	แอททริบิวต์
Mono	Normal, Intensified, Reversed, Blinking, Underlined
Color	16 foreground, 16 background colors
Color	16 foreground, 8 background, blinking
Color	8 foreground, 8 background, 512 characters, blinking

2.4 โหมดกราฟิกส์ (Graphics Modes)

เนื่องจาก หน่วยความจำแสดงผล ถูกจัดในลักษณะที่บางโหมดสามารถใช้ร่วมกับซีจีเอ (CGA) ได้ ดังนั้นจึงทำให้สามารถใช้กราฟิกส์ของซีจีเอได้ด้วย โหมดกราฟิกส์ แบ่งได้เป็น 2 โหมดใหญ่ๆ คือ โหมดโมโนโครม และ โหมดสี

ในโหมดโมโนโครม มี 2 แบบ คือ 2 บิตต่อ 1 จุดภาพ และ 1 บิตต่อ 1 จุดภาพ แบบแรกใช้กับโปรแกรมในเฮอรัคิวลิส (Hercules) แบบหลังเรียกว่า โหมด 2 สี (two-color modes) เพราะว่าโหมดนี้สามารถแสดงได้เพียง 2 สี จึงยังถูกจัดให้อยู่ในโหมดโมโนโครม สำหรับ 2 สีที่แสดงนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นสีขาวและสีดำ

ในโหมดสี แบ่งเป็น 3 แบบ คือ 2, 4, และ 8 บิตต่อ 1 จุดภาพ ในโหมด 2 บิตต่อ 1 จุดภาพ เลียนแบบซีจีเอ แสดงได้ 4สีต่อภาพในเวลาเดียวกัน ในโหมด 4 บิตต่อ 1 จุดภาพ แสดงได้ 16 สีพร้อมกัน และโหมด 8 บิตต่อ 1 จุดภาพ แสดงได้ 256 สีพร้อมกัน

2.5 รีจิสเตอร์ควบคุม (Control Registers)

รีจิสเตอร์ ถูกแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดัง ตาราง ที่ 2.2.

รีจิสเตอร์ แต่ละตัวมีขนาด 1 ไบต์ รีจิสเตอร์บางตัวถูกแบ่งย่อยเป็นฟิลด์ (field) ดังนั้น บ่อยครั้งที่บิตแต่ละบิตภายใน รีจิสเตอร์ เดียวกันจะควบคุมฟังก์ชันที่ต่างกัน และบางฟังก์ชัน ก็ถูกควบคุมโดย รีจิสเตอร์ ที่มากกว่า 1 ตัว

รีจิสเตอร์ ถูกเข้าถึงโดยผ่านการแอดเดรสไอโอพอร์ต (I/O Port) แต่ละกลุ่มของ รีจิสเตอร์ ที่แสดงในตารางที่ 2.2 ถูกแทนด้วย รีจิสเตอร์ 2 ตัวในไอโอพอร์ต รีจิสเตอร์ของ อีจีเอ/วีจีเอ ถูกชี้โดยการแอดเดรสผ่านอินเด็กซ์รีจิสเตอร์ (index register หรือ address register) และรีจิสเตอร์ข้อมูล (data register)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนรีจิสเตอร์	ชื่อกลุ่ม
4	General registers
5	Sequencer registers
28	CRT controller registers
9	Graphics controller registers
22	Attribute controller
5	Color registers

2.6 โหมดการแสดงผล (Display Modes)

โหมดการแสดงผล แบ่งได้เป็น 2 โหมด คือ โหมดตัวอักษรและโหมดกราฟิก (all-points-addressable) ซึ่งทั้ง 2 โหมดมีความแตกต่างกันดังที่ได้อธิบายมาแล้ว นอกจากนี้ผู้ใช้อย่างสามารถออกแบบโหมดการทำงานขึ้นมาเองได้ โดยการใช้ รีจิสเตอร์ แต่วิธีนี้ไม่มีข้อเสียคือ ความซับซ้อนและความยุ่งยาก ซึ่งหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้น อาจทำความเสียหายให้กับจอหรือ ตัวปรับ (adapter) ได้ วิธีที่สะดวกและมีประสิทธิภาพ คือ การใช้ไบออส

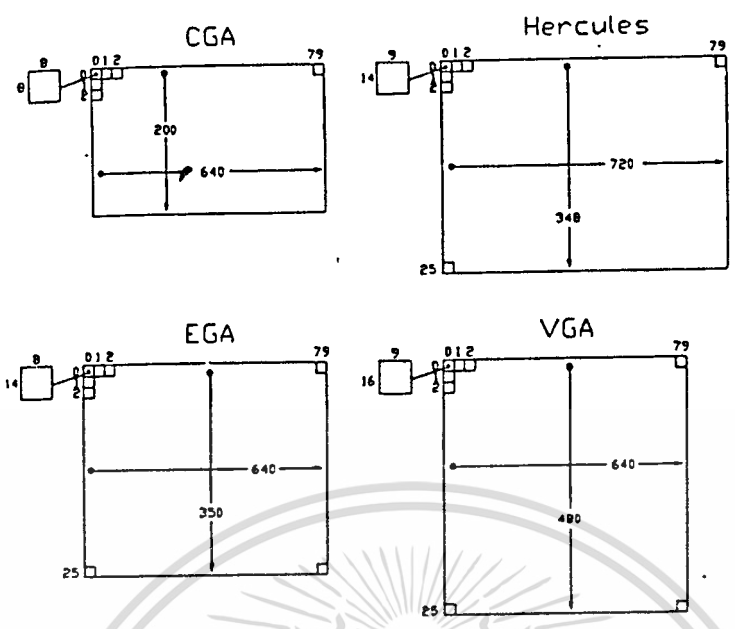
2.7 ความละเอียดของอีจีเอและวีจีเอ (EGA & VGA Resolution)

ความละเอียด ของ อีจีเอ/วีจีเอ ในโหมดความละเอียดต่ำ คือ 320 x 200 จุดภาพ (pixels) ในโหมดความละเอียดสูง คือ 640 x 350 จุดภาพ และวีจีเอ ยังสามารถให้ ความละเอียด ที่เพิ่มขึ้นถึง 640 x 480 จุดภาพ ความละเอียดของตัวปรับการแสดงผล ที่เป็นที่นิยมกันทั้ง 4 ชนิด แสดงในรูปแบบที่ 2.1

2.8 ความละเอียดของสี (Color Resolution)

โหมดการแสดงผลหลายโหมดใน อีจีเอ/วีจีเอ สามารถแสดงได้ 16 สีพร้อมกัน ซึ่งเลือกได้จาก 64 สีใน อีจีเอ และ 256K สีใน วีจีเอ นอกจากนี้ โหมด 13Hex ใน วีจีเอ สามารถแสดงได้ถึง 256 สีพร้อมกันจาก 256K สี(262,144สี)

จำนวนของสีที่แสดงได้พร้อมกัน มีความสัมพันธ์กับจำนวนบิตที่เกี่ยวข้องกับแต่ละจุดภาพ ใน หน่วยความจำแสดงผล บิตยิ่งมาก สียิ่งมาก ดังแสดงในตารางที่ 2.3

รูป 2.1 ความละเอียดของตัวรับแสดงผล 4 ชนิด

ตาราง 2.3 จำนวนของสีที่แสดงได้พร้อมกัน

บิต/จุดภาพ	จำนวนสี
1	2
2	4
4	16
8	256

ค่าของจำนวนสีจะเป็นค่าที่ได้จาก 2 ยกกำลังด้วยค่าจำนวนบิต/จุดภาพ. หน่วยความจำแสดงผล ถูกจัดเป็นไบต์ๆ เพื่อที่จะใช้หน่วยความจำให้เกิดประโยชน์ได้เต็มที่ จึงควรรวมจุดจุดภาพ เป็นคู่ลงไปในไบต์ ความละเอียดซึ่งเกี่ยวข้องกับจำนวนบิต/จุดภาพ จะกำหนดจำนวนของ หน่วยความจำแสดงผล ทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 2.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความละเอียด	บิต/จุดภาพ	จำนวนหน่วยความจำ
320 x 200	1	8,000 ไบต์
320 x 200	2	16,000 ไบต์
320 x 200	8	64,000 ไบต์
640 x 200	2	32,000 ไบต์
640 x 350	1	28,000 ไบต์
640 x 350	2	56,000 ไบต์
640 x 350	4	112,000 ไบต์
640 x 480	1	38,400 ไบต์
640 x 480	4	153,600 ไบต์

2.9 พาเล็ทสีและรีจิสเตอร์สี (COLOR PALETTE AND COLOR REGISTER)

พาเล็ทสี (Color Palette)

พาเล็ทสี เป็นตัวที่กำหนดที่เปลี่ยนข้อมูลใน หน่วยความจำแสดงผล ให้เป็นสี ใน วีจีเอ พาเล็ทสี จะมี รีจิสเตอร์สี เพิ่มเข้ามาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

พาเล็ทสี เปลี่ยนสีได้อย่างรวดเร็ว เพราะจะทำการเปลี่ยนเฉพาะข้อมูลที่ต้องการแก้ไขเท่านั้น เช่น ภาพใน อีจีเอ/วีจีเอ กินเนื้อที่ใน หน่วยความจำแสดงผล 256K ไบต์ ในโหมด 16 สี จะแสดงสีได้พร้อมกัน 16 สี ถ้าไม่มีพาเล็ทสีแล้ว ข้อมูลทั้ง 256K ไบต์ ใน หน่วยความจำแสดงผล จะถูกแก้ไขทั้งหมด แต่เมื่อมี พาเล็ทสี แล้ว ข้อมูลเพียง 16 ไบต์เท่านั้นที่ถูกแก้ไข

ประโยชน์อีกอย่างของการใช้พาเล็ทสี คือ จำนวนสีที่สามารถแสดงได้จะมากกว่าจำนวนสีที่สามารถแสดงได้พร้อมกัน เช่น อีจีเอ สามารถแสดงได้ 16 สีพร้อมกันจากทั้งหมด 64 สี แต่ละสีในพาเล็ทรีจิสเตอร์ ถูกแทนด้วยค่าขนาด 6 บิต ใน วีจีเอ มีโหมด 256 สี ซึ่งแสดงได้ 256 สีในเวลาเดียวกัน แต่ละสีถูกแทนด้วยค่าขนาด 18 บิตภายในรีจิสเตอร์สี ซึ่งมีถึง 256K สี ให้เลือก

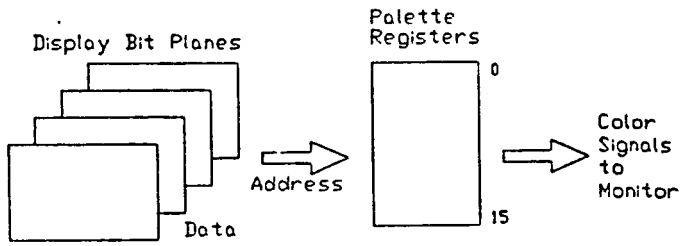
พาเล็ทรีจิสเตอร์ (Palette registers)

พาเล็ทสี ประกอบด้วย พาเล็ทรีจิสเตอร์ 16 ตัว ข้อมูลใน บิตเพลน ซึ่งตรงกับแต่ละจุดภาพ จะเป็นตัวที่พาเล็ทรีจิสเตอร์.

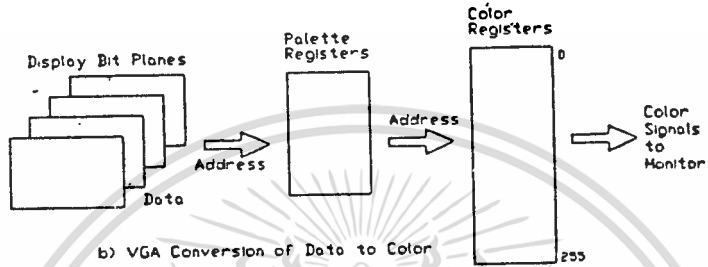
ใน อีจีเอ :พาเล็ทรีจิสเตอร์ ที่ถูกชี้จะส่งรหัสสีไปยัง มอนิเตอร์ ดังรูป 2.2

ใน วีจีเอ :พาเล็ทรีจิสเตอร์ ที่ถูกเลือกจะสร้างแอดเดรสซึ่งจะชี้ไปยังรีจิสเตอร์สี ซึ่งรีจิสเตอร์สี จะส่งรหัสสีไปยังมอนิเตอร์ ดังรูป 2.3

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การนำเอกสารไปใช้โดยไม่ขออนุญาตให้นำไปใช้ประกอบการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

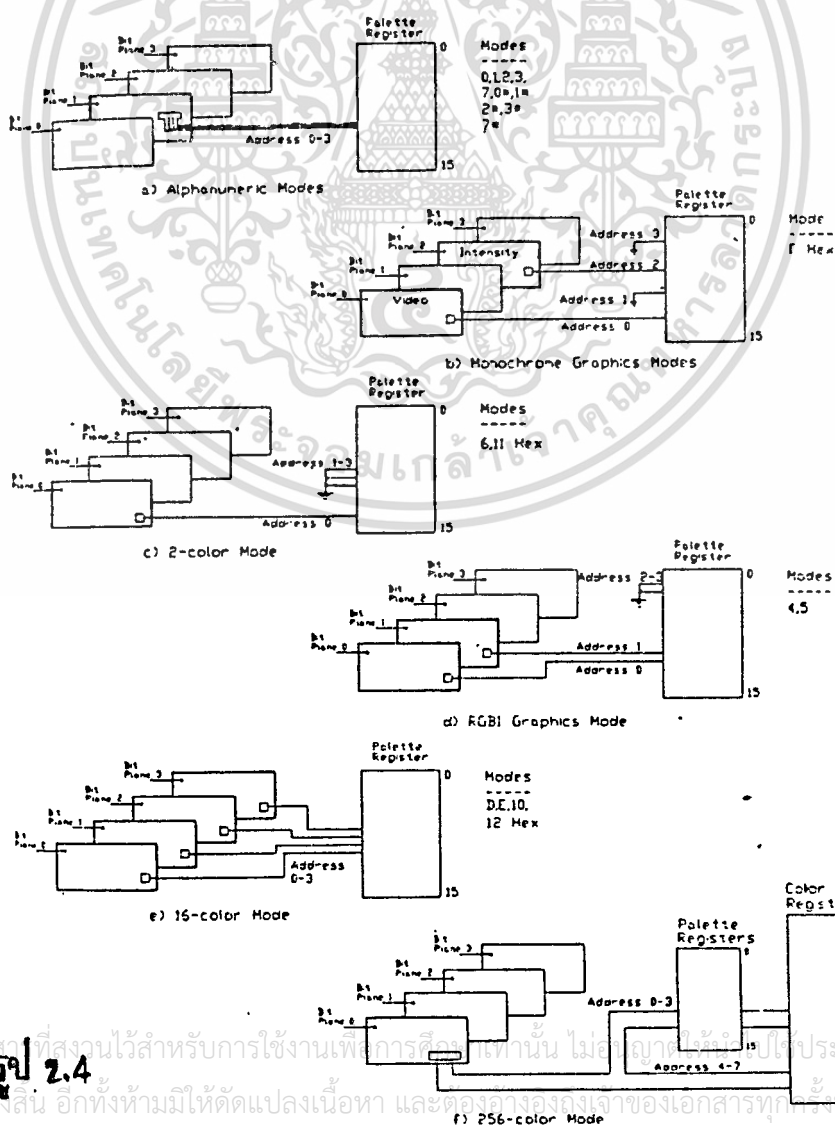

รูป 2.2

b) VGA Conversion of Data to Color

รูป 2.3

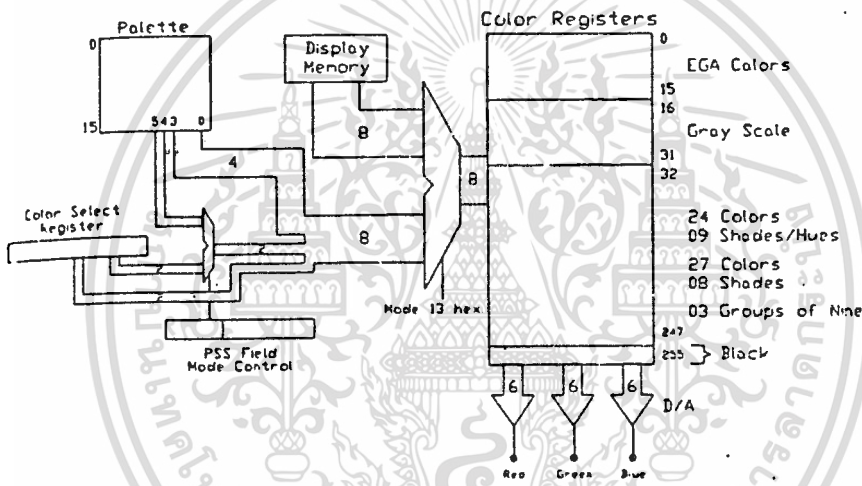

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้มีการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกฉบับที่มีการนำไปใช้

รีจิสเตอร์สี (Color Register)

ใน วิจีเอ จะมี 256 รีจิสเตอร์สี แต่ละจุดภาพหรือ ตัวอักษร ประกอบด้วยข้อมูล 8 บิต ซึ่งใช้แอดเดรส 16 พาเล็ทรีจิสเตอร์. เอาท์พุทของ พาเล็ทรีจิสเตอร์ ร่วมกับ ข้อมูลจาก หน่วยความจำแสดงผล จะใช้แอดเดรสรีจิสเตอร์สี ซึ่ง รีจิสเตอร์สี จะส่งรหัสสีไปยัง ดิจิตอลคอนเวอร์เตอร์ (digital-to-analog converters หรือ DAC) โดยที่เอาท์พุทของ DAC จะถูกส่งไปยังจอต่อไป รีจิสเตอร์สี แต่ละตัวจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ แดง, เขียว และ น้ำเงิน แต่ละส่วนกว้าง 6 บิต

สำหรับ พาเล็ทรีจิสเตอร์ในวิจีเอนี้มีเพียงเพื่อให้สามารถคอมแพททิเบิลกับ อีจีเอ เมื่ออยู่ในโหมด 13 Hex แล้ว รีจิสเตอร์สี เพียงอย่างเดียวก็เพียงพอ ซึ่งการแอดเดรส รีจิสเตอร์สี แสดงดังรูป 2.5

รูป 2.5

2.10 การประมวลผลทางตัวอักษร (ALPHANUMERIC PROCESSING)

ในโปรแกรมจำพวกโปรแกรมประยุกต์ (APPLICATION PROGRAM) ต่างๆ เช่น เวิร์ดโปรเซสเซอร์ (WORD PROCESSOR), สเปรดชีท (SPREADSEET), ฐานข้อมูล (DATABASE), หรือแม้แต่ดอส (DOS) เองก็ตาม มักนิยมใช้โหมดตัวอักษรในการแสดงผลตัวอักษรมากกว่าโหมดกราฟิกส์ เหตุผลที่สำคัญก็คือ ในโหมดตัวอักษร จะแสดงตัวอักษรได้เร็วกว่า โหมดกราฟิกส์มาก โดยในโหมดกราฟิกส์ หากเราจะเขียนตัวอักษรสักตัวหนึ่ง เราจะต้องกำหนดจุดทุกจุดบนจอให้ได้รูป ตามแบบตัวอักษร (ดูเรื่อง GRAPHIC PROCESSING) แต่ในที่นี้จะแสดงคร่าวๆว่าการจะเขียนตัวอักษรขนาด 8*14 นั้นจะใช้จำนวนไบต์ มากกว่าในโหมดตัวอักษรเท่าใด

โหมดกราฟิกส์ (ใน โหมด 16 สี) จะใช้ 4 บิต ในการบอก แอททริบิวต์ ดังนั้น ฟอนต์ แบบ 8*14 จะใช้ 14 ไบต์*4 = 56 ไบต์

โหมดตัวอักษร ใช้ 2 ไบต์ คือ รหัสตัวอักษร และ แอททริบิวต์ จะเห็นว่าใน โหมดกราฟิกส์ นั้นต้องเขียนข้อมูลมากกว่าในโหมดตัวอักษร 28 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุที่ในโหมดตัวอักษรเรียกว่า โหมดกราฟิกส์ (ในการแสดงตัวอักษร) ก็คือในโหมดตัวอักษร จะโหลดชุดของตัวอักษร (CHARACTER FONT) ลงบนหน่วยความจำแสดงผล บิทเพลน 2 หรืออาจเกินมาถึง บิทเพลน 3 เวลาเราเขียนรหัสตัวอักษร ซึ่งก็คือ รหัสแอสกีนั่นเอง จะมีกลไกทางฮาร์ดแวร์ ทำให้รหัสนั้นลงไปเก็บที่ หน่วยความจำแสดงผล บิทเพลน 0 และเก็บ แอททริบิวต์ไว้ที่ บิทเพลน 1 จากนั้นก็จะนำข้อมูลจาก บิทเพลน 0 ไปค้นหาว่าเป็นตัวอักษรใดที่บิทเพลน 2,3 แล้วนำมาพร้อมกับ แอททริบิวต์ไบต์ ซึ่งเป็นตัวบอกสีของฟอร์กราวด์ (FOREGROUND) และ แบ็คกราวด์ (BACKGROUND) แล้วนำมาแสดงผลบนจอภาพ เช่น สมมติว่าเราต้องการเขียนตัวอักษร "A" ซึ่งมี รหัสแอสกี 65 ดังนั้นเมื่อเราป้อนค่า 65 ลงบน บิทเพลน 0 มันจะนำไปค้นหาที่ บิทเพลน 2,3 ฟอนต์ ของตัว "A" จะอยู่แอดเดรสที่

$$\text{อักษรตัวแรกของ ฟอนต์} + (65 * \text{จำนวนแถว})$$

ตาราง 2.5 โหมดการแสดงผลแบบตัวอักษร (ALPHANUMERIC DISPLAY MODE)

โหมด (HEX)	แถว*คอลัมน์	ขนาด	จำนวนสี	#เพจ	ความละเอียด
0,1	40*25	8*8	16	8	320*200
0*, 1*	40*25	8*14	16	8	320*350
0+, 1+	40*25	9*16	16	8	360*400
2,3	80*25	8*8	16	8	640*200
2*, 3*	80*25	8*14	16	8	640*350
2+, 3+	80*25	9*16	16	8	720*400
7	80*25	9*14	bw	8	720*350
7+	80*25	9*16	bw	8	720*400

ข้อสังเกต เครื่องหมาย * และ + หมายถึง การ์ด (CARD) ที่ต่ออยู่กับ มอนิเตอร์ที่มีความละเอียดสูง

โหมดตัวอักษรแบบสี (RGBI Alphanumeric Mode)

โหมด 0 และ โหมด 1

เป็นโหมดการแสดงผลตัวอักษรขนาด 40 คอลัมน์ 16 สี มีความละเอียด 320 จุดภาพ/เส้นสแกน โดยมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 8*8 เมื่อใช้ 200 เส้นสแกนแนวตั้ง และมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 8*8 เมื่อใช้ 350 เส้นสแกนแนวตั้ง และมีความละเอียด 360 จุดภาพ/เส้นสแกน โดยมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 9*16 เมื่อใช้ 400 เส้นสแกนแนวตั้ง

มี แอดเดรส เริ่มต้นที่ B8000 HEX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โหมด 2 และ โหมด 3

เป็นโหมดการแสดงผลตัวอักษร 80 คอลัมน์ 16 สี่ มีความละเอียด 640 จุดภาพ/
เส้นสแกน

โดยที่ 200 เส้นสแกนแนวตั้ง จะมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 8*8

ที่ 350 เส้นสแกนแนวตั้ง จะมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 8*14 และความละเอียด
720*400 จุดภาพ โดยมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 9*16

มี แอดเดรส เริ่มต้นที่ B8000 HEX

โหมดตัวอักษรแบบขาวดำ (Monochrome Alphanumeric Mode) โหมด 7)

ในโหมดนี้ รหัสของตัวอักษรแต่ละตัวจะอยู่ใน แอททริบิวต์ ไบต์ ของ ตัวอักษร ซึ่ง
แอททริบิวต์ ไบต์ อยู่ใน บิทเพลน 2 ในโหมดนี้ แอททริบิวต์ ไบต์ สามารถเข้าถึง พาเล็ทรีจิส
เตอร์ ได้ถึง 16 ตัว แต่มีค่าเพียง 4 ค่าเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากว่ารหัสจะอยู่ใน 2 บิทเท่านั้นคือ
บิท 3 และ บิท 4 บิท 0-2, 5-7 ไม่มีผล บิท 3 จะเป็นบิทแสดงสัญญาณวิดีโอ (video) ส่วน
บิท 4 เป็นบิทแสดงความเข้มของสัญญาณ

โหมด 7 เป็นโหมดการแสดงผลตัวอักษร 80 คอลัมน์ สี่ ขาว ดำ ซึ่ง คอมแพททิ
เบิล กับ โมโนโครม (MDA) มีความละเอียด 720*350 โดยมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 9*14
และมีความละเอียด 720*400 โดยมี ตัวอักษรที่กำหนดไว้ขนาด 9*16

มี แอดเดรส เริ่มต้นที่ B8000 HEX

ฟอนต์ของตัวอักษร (CHARACTER FONT)

ขนาดของตัวอักษรใน ฟอนต์ นั้นมีตั้งแต่ 1-32 แถว ซึ่งสามารถกำหนดได้โดยการกำ
หนดจำนวนเส้นสแกนสูงสุด ในรีจิสเตอร์คอนโทรลเลอร์รีจิสเตอร์ (CRT CONTROLLER
REGISTER) แต่ฟอนต์ที่พบในรอมไบออส (ROM BIOS) นั้นมีอยู่ 5 แบบคือ
8*8, 8*14, 8*16, 9*14, 9*16 ซึ่งมีลักษณะดังรูป 2.6 การคำนวณหาตำแหน่งของ ฟอนต์ ส่า
มารถคำนวณได้จากสูตร

CHAR PATTERN ADDR = CHAR BASE ADDR + (ASCII CODE * #BYTE/CHAR)

เช่นตัวอักษร "A" ในตัวอย่างที่แล้ว สมมติว่าอยู่ใน ฟอนต์ 8*8 ซึ่งอยู่ที่หน่วยความ
จำแสดงผล บิทเพลน 2 ที่ ออฟเซตแอดเดรส 2000 HEX

$$\begin{aligned} \text{ตั้งที่แอดเดรส} &= (2000\text{HEX}) + (65 * 8\text{DEC}) \\ &= 2000\text{HEX} + 520\text{DEC} = 2000\text{HEX} + 208\text{HEX} \\ &= 2208\text{HEX} \end{aligned}$$

จะมีค่าเหล่านี้อยู่

แอดเดรส 2208 -----> 30HEX

แอดเดรส 2209 -----> 48HEX

แอดเดรส 2210 -----> 84HEX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

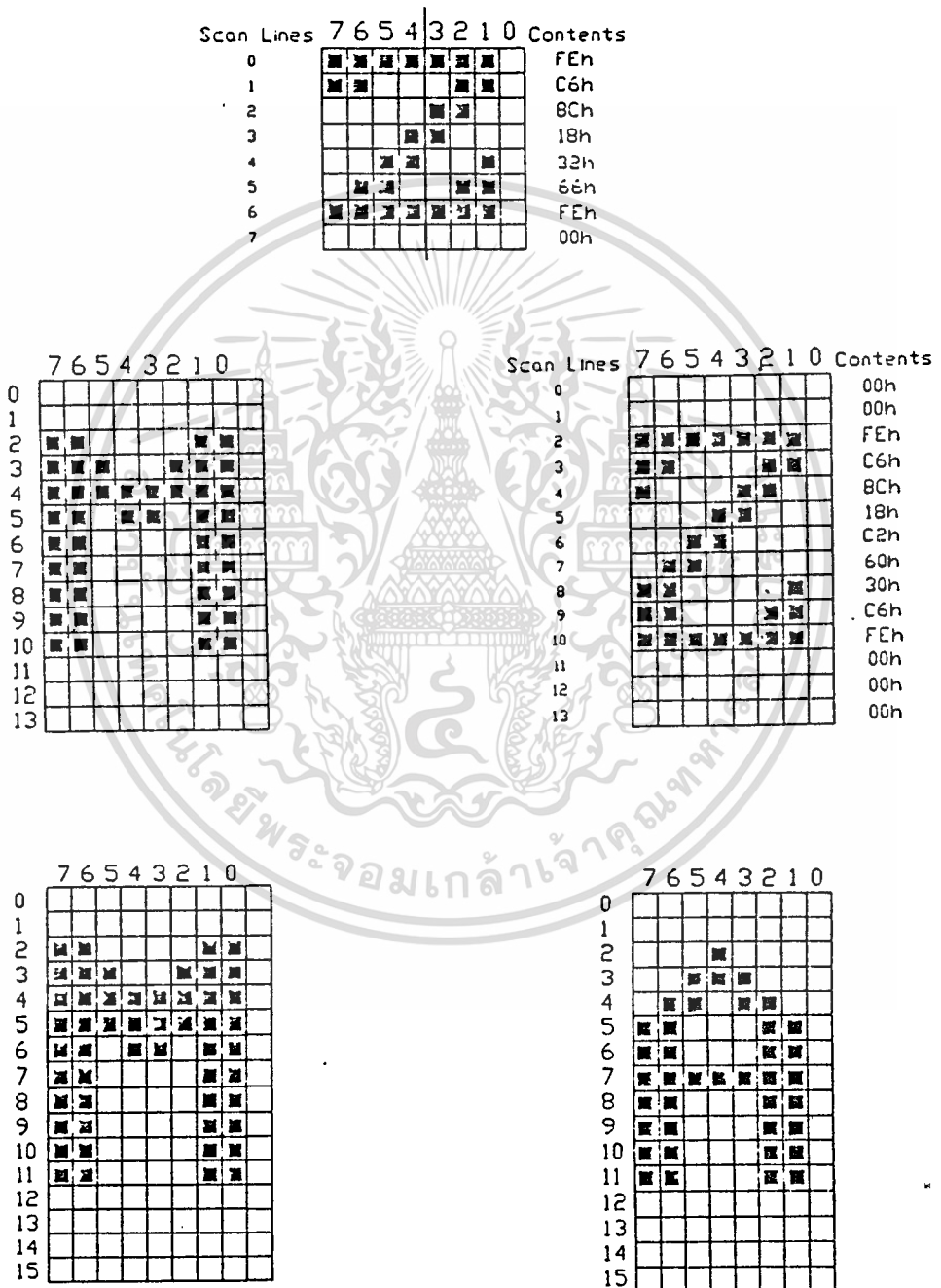
แอดเดรส 2211 -----> 84HEX

แอดเดรส 2212 -----> FCHEX

แอดเดรส 2213 -----> 84HEX

แอดเดรส 2214 -----> 84HEX

แอดเดรส 2215 -----> 00HEX

รูป 2.6 แสดงฟอนต์ตัวอักษร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11 การประมวลผลทางกราฟิกส์ (GRAPHICS PROCESSING)

ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ (COMPUTER GRAPHIC) ได้มีการพัฒนาไปเป็นอย่างมาก เนื่องจาก รูปภาพสามารถสื่อความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว เช่น ถ้าต้องพิจารณาข้อมูลที่เป็นตัวเลขมากมายก็จะทำให้ยากต่อการเข้าใจ หากนำมาพล็อตเป็นกราฟแล้ว จะสามารถหาข้อสรุปเกี่ยวกับจำนวนเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว เช่น อัตราการเพิ่ม, ลด นอกจากนี้ยังง่ายต่อการนำเสนออีกด้วย

ทางด้าน ฮาร์ดแวร์ของการแสดงผลก็ได้มีการพัฒนาเช่นเดียวกับ ซอฟต์แวร์ ในปัจจุบัน ภาคแสดงผลของคอมพิวเตอร์ มีขีดความสามารถใกล้เคียงกับเวิร์คสเตชัน (WORKSTATION) เช่น วิดีโอ (VIDEO GRAPHIC ARRAY) นั้นสามารถแสดงสีได้คราวละ 256 สี จากสีที่ให้เลือกทั้งหมด 256K สีที่ความละเอียด 320*200 จุดภาพ

ในโหมดตัวอักษรนั้น ใช้ 2 ไบต์ ในการแทนตัวอักษร 1 ตัวคือ รหัสแอสกี และ แอททริบิวต์ไบต์ ส่วนโหมดกราฟิกส์นั้น ตำแหน่งในหน่วยความจำทุกเพลน จะแทนจุดบนจอภาพ โดยอาจเป็น 1 บิต/จุดภาพ, 2 บิต/จุดภาพ, 4 บิต/จุดภาพ, 8 บิต/จุดภาพ ขึ้นอยู่กับจำนวนสีที่ต้องการแสดงผล ถ้าหากต้องการให้มีสีหลายสี ก็ต้องใช้จำนวน บิต/จุดภาพ มาก ซึ่งจะทำให้ความละเอียดของภาพลดลง

หน่วยความจำแสดงผลของวีจีเอ ประกอบด้วย หน่วยความจำอ่านเขียนแบบไดนามิค (DYNAMIC READ/WRITE MEMORY) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน(4 บิตเพลน หรือ 4 bit map) แต่ละส่วนจะมีขนาดตั้งแต่ 16K ไบต์ ไปจนถึง 64 Kไบต์ ขึ้นอยู่กับโหมดการแสดงผล โหมดที่ใช้หน่วยความจำจะสามารถมีได้หลายเพล ในตาราง 2.6 แสดงจำนวนเพล และ แอดเดรสเริ่มต้น ของแต่ละโหมด

ตาราง 2.6

เพล	โหมด 4,5H	โหมด D	โหมด E	โหมด 10H	โหมด 11H	โหมด 12H	โหมด 13H
0	B8000	A0000	A0000	A0000	A0000	A0000	A0000
1	-	A2000	A4000	A8000	-	-	-
2	-	A4000	A8000	-	-	-	-
3	-	A6000	AC000	-	-	-	-
4	-	A8000	-	-	-	-	-
5	-	AA000	-	-	-	-	-
6	-	AC000	-	-	-	-	-
7	-	AE000	-	-	-	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้วางใช้ประโยชน์ด้วยการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีเทคนิค 2 ประการ ในการจัดเก็บข้อมูลลง หน่วยความจำแสดงผล คือ บิทเพลน และ แพคดิสเพลย์ฟอร์แมท (Packed Display Format)

-บิทเพลน เป็นการเก็บข้อมูลของ จุดภาพ โดยแบ่งเป็นเพลน เช่น ในโหมด 16สี ใช้ 4 บิท/จุดภาพ แต่ละบิทนี้ จะถูกจัดเก็บให้อยู่บนเพลนต่างๆกัน คือ บิท 0 อยู่บน เพลน 0 ,บิท 1,2,3 อยู่บน เพลน 1, 2, 3 ตามลำดับ

-แพคดิสเพลย์ฟอร์แมท เป็นการเก็บข้อมูลของ จุดภาพ ลงในเพลน เดียวกัน

ตาราง 2.7 แสดงการใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูลของจุดภาพในแต่ละโหมด

โหมด (HEX)	รูปแบบ	จำนวนคอลัมน์	จุดภาพ/ไบต์
4,5	แพค	4	4
6	แพค	2	8
F	บิทเพลน	2	8
11	แพค	2	8
D	บิทเพลน	16	8
E, 10	บิทเพลน	16	8
12	บิทเพลน	16	8
13	แพค	256	1

โหมดกราฟิกส์สี (RGBI Graphics Modes) โหมด 4,5)

โหมดกราฟิกส์สี คือ โหมด 4 และ 5 แต่ละ จุดภาพ ถูกแทนด้วย 2 บิทเอทรีบิวต์สี โหมดนี้สามารถใช้ได้กับซีจีเอ ด้วย

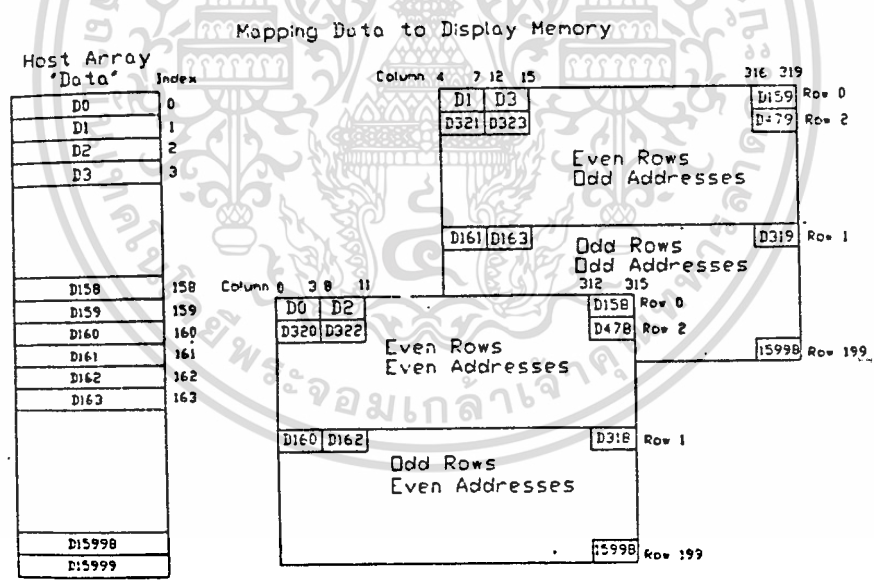
ในโหมด 4 และ 5 แอทรีบิวต์บิท ทั้ง 2 บิทอยู่ติดกันในข้อมูลไบต์เดียวกัน อุปกรณ์ทางฮาร์ดแวร์ จะควบคุมทางแฟลกคู้/คี่ (odd/even flag) คือ ข้อมูลของไบต์คู่จะถูกส่งไปยัง บิทเพลน 0 และข้อมูลไบต์คี่จะถูกส่งไปยัง บิทเพลน 1 ดังนั้นข้อมูลที่ถูกส่งเข้าไปยัง อีจีเอ/วีจีเอ เมื่ออยู่ในโหมด 4 หรือ 5 จะถูกแบ่งแยกไปที่ บิทเพลน 0 และ 1 ทั้งสองโหมดนี้เป็นการแสดงผลขนาด 320*200 จุดภาพ 4 สี ดังนั้นใน 1 จุดภาพ จึงต้องการ 2 บิท จึงจะแสดงได้ 4 สี โดยจะใช้ บิทเพลน 0,1 ในการเก็บข้อมูล ดังรูป 2.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 2.8 แสดงโหมดต่างๆ ในโหมดกราฟิกส์

โหมด (HEX)	จำนวนหน้า	แอดเดรส	จำนวนสี	ความละเอียด
4	1	B8000	4/256K	320*200
5	1	B8000	4/256K	320*200
6	1	B8000	2/256K	640*200
D	8	A0000	16/256K	320*200
E	4	A0000	16/256K	640*200
F	2	A0000	bw	640*350
10	1	A0000	16/256K	640*350
11	1	A0000	2/256K	640*480
12	1	A0000	16/256K	640*480
13	1	A0000	256/256K	320*200

รูป 2.7

โหมด 2 สี (Two-Color Modes)

สามารถแบ่งย่อยได้เป็น 2 โหมด ดังนี้

ซีจีเอกัลเลอร์เอ็มูเลชัน (CGA Two-Color Emulation) โหมด 6)

ในโหมด 6 ของ ซีจีเอ/วีจีเอ 1 บิตต่อ 1 จุดภาพ จะเลือก 1 ใน 2 ของพาลีทค่าที่ไหลลงไปใน พาลีทรีจิสเตอร์ แสดงในตาราง 2.9

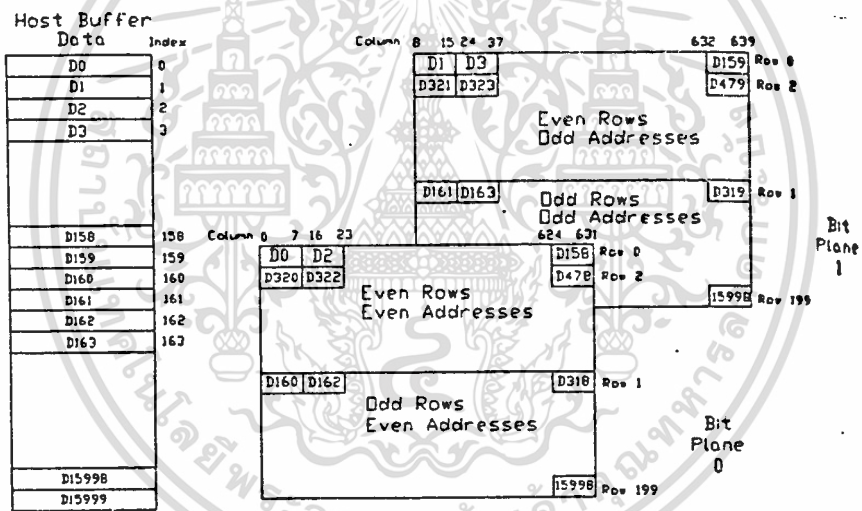
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 2.9

ค่าในพาลีทที่กำหนดไว้ในโหมด 6 Hex

รีจิสเตอร์	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
ค่า	0	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17

ใน หน่วยความจำแสดงผล แต่ละ ไบต์ จะประกอบด้วย 8 จุดภาพที่ต่อเนื่องกัน วิธีการต่างๆจะเหมือนกับในโหมดกราฟิกส์สี (โหมด 4 และ 5) ยกเว้นแต่ว่า แสดงได้ 2 สี แทนที่จะเป็น 4 สี ในโหมด 6 นี้ บิตเพน 0 และ 1 ถูกใช้เก็บข้อมูลไบต์คู่และคี่ตามลำดับ เมื่อ พาลีทสี ถูกแอดเดรส แอททริบิวต์บิต 1 บิต (สำหรับแต่ละจุดภาพ) จะอยู่ใน พาลีทรีจิสเตอร์ ที่แอดเดรสบิต 0 ดังรูป 2.8

รูป 2.8

วีจีเอ 2 สี (VGA Two-color Emulation) โหมด 11)

ในโหมด 11 ของ วีจีเอ 1บิตต่อ 1จุดภาพ จะเลือก 1 ใน 2 ของพาลีท ค่าที่ไหลลงใน พาลีทรีจิสเตอร์ แสดงในตารางที่ 2.10

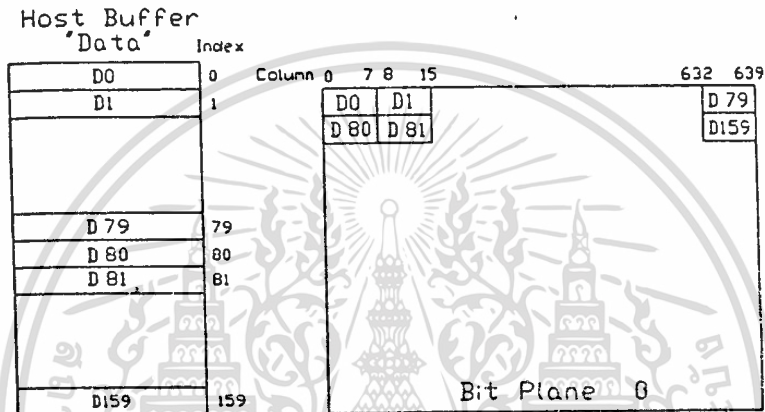
ตาราง 2.10

ค่าในพาลีทที่กำหนดไว้ในโหมด 11 Hex

รีจิสเตอร์	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
ค่า	0	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใน หน่วยความจำแสดงผล แต่ละ ไบต์ ประกอบด้วย 8 จุดภาพ หน่วยความจำจะแมป (map) อย่างตรงๆ คือ ใช้เพียง บิตเพลน 0 ในการเก็บข้อมูล เมื่อพาลีทสี ถูก แอดเดรส แอททริบิวต์ บิต 1 บิต (สำหรับแต่ละจุดภาพ) จะอยู่ใน พาลีท รีจิสเตอร์ ที่ แอดเดรส บิต 0 เป็นการแสดงผลความละเอียด 640*480 จุดภาพ 2สี ดังนั้นจึงต้องการ 1 บิต/จุดภาพ มี แอดเดรส เริ่มต้นที่ A0000 และใช้ หน่วยความจำแสดงผลเพียงบิตเพลน 0 เท่านั้น ดังในรูป 2.9

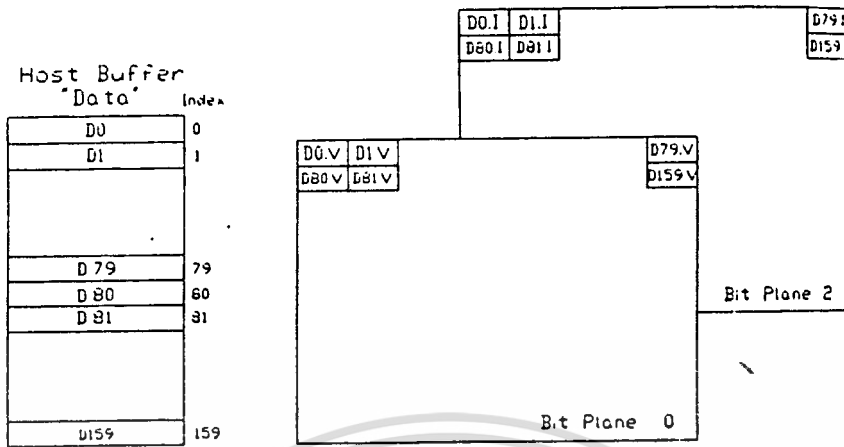

รูป 2.9

โมโนโครมกราฟิกส์โหมด (Monochrome Graphics Mode Mode F hex)

โม โหมด F hex มีรหัสขนาด 2 บิต ซึ่งอ้างได้ถึงทุกๆจุดภาพ 2 บิตแทนบิตสัญญาณวิดีโอ และ บิตความเข้มของโมโนโครมแอททริบิวต์ แอททริบิวต์ ขนาด 2 บิต จำนวน 4 แอททริบิวต์ ถูกบรรจุรวมกันเป็น 1 ไบต์ เพื่อไหลดเข้าไปในหน่วยความจำแสดงผล เมื่อ โหมด F hex แอดที่พ ซาร์ดแวร์จะไหลด วิดีโอแอททริบิวต์บิตทั้งหมดลงใน บิตเพลน 0 และ แอททริบิวต์บิตที่แสดงความเข้มทั้งหมดลงในบิตเพลน 2

โหมดนี้ จะแสดงผลขนาด 640*350 จุดภาพ 2 สี แต่มีความเข้มด้วย ดังนั้นจึงแสดงความแตกต่างได้ 4 ระดับ ใช้ 2 บิต/จุดภาพ ใช้หน่วยความจำแสดงผลบิตเพลน 0,2 ในการเก็บข้อมูล ดังรูป 2.10

รูป 2.10

โหมด 16 สี (Mode 16 color) โหมด D, E, 10H, 12H)

โหมดนี้ประกอบด้วย D, E, 10 และ 12 Hex 1 จุดภาพ ถูกแทนด้วย 4 บิตใน หน่วย ความจำแสดงผล 4บิตที่อยู่ใน บิตเพลน 0-3 (1 บิต อยู่ใน 1 บิตเพลน) ซึ่งใช้เป็น แอดเดรส ขนาด 4 บิต เพื่อเลือก พาเลทรีจิสเตอร์

แต่ละ 2 บิตใน 1 พาเลทรีจิสเตอร์ จะแทน สีแดง, เขียว, น้ำเงิน (2บิต/สี) ดังนั้น แต่ละสี จึงมีความเข้มได้ 4 ระดับ ค่าที่เป็นไปได้ของสีเหล่านี้ แสดงในตารางที่ 2.11

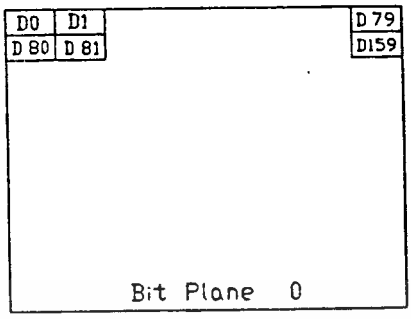
ตาราง 2.11 ค่าในพาเลทที่กำหนดไว้ในโหมด D, E, 10 และ 12 Hex

รีจิสเตอร์	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
ค่า	0	1	2	3	4	5	14	7	38	39	3A	3B	3C	3D	3E	3F

โหมดการแสดงผล 16 สีในโหมดนี้ มีความละเอียดต่างกันตามโหมด คือ 320*200 (โหมด D) , 640*200 (โหมด E) , 640*350 (โหมด 10) , 640*480 (โหมด 12) โดยมีลักษณะการเก็บข้อมูลดังรูป 2.11

Host Buffer
Data Index

D0	0
D1	1
D2	2
D 79	79
D 80	80
D 81	81
D159	159

รูป 2.11

โหมด 256 สี (256-color mode)

โหมดนี้คือ โหมด 13Hex ซึ่งแสดงได้ถึง 256 สี แต่ละจุดภาพถูกแทนด้วยข้อมูลขนาด 8 บิต ข้อมูลนี้เมื่อถูกโหลดเข้าไปยัง หน่วยความจำแสดงผล จะถูกล่วงผ่าน 4 บิต เฟลน และจะถูกแยกเป็น 2 ส่วนๆละ 4 บิต ส่วนแรกซึ่งเป็น 4 บิตต่ำ(บิต 0-3)จะ แอดเดรส พาเล็ทรีจิสเตอร์ และ เอาท์พุท 4 บิตต่ำของ พาเล็ทรีจิสเตอร์ ถูกใช้เป็น 4 บิตต่ำ (บิต0-3) สำหรับการแอดเดรสรีจิสเตอร์สี ส่วนที่ 2 คือ บิต 4-7 จาก หน่วยความจำแสดงผล จะถูกใช้เป็น 4 บิตสูง (บิต4-7) ในการแอดเดรสรีจิสเตอร์สี

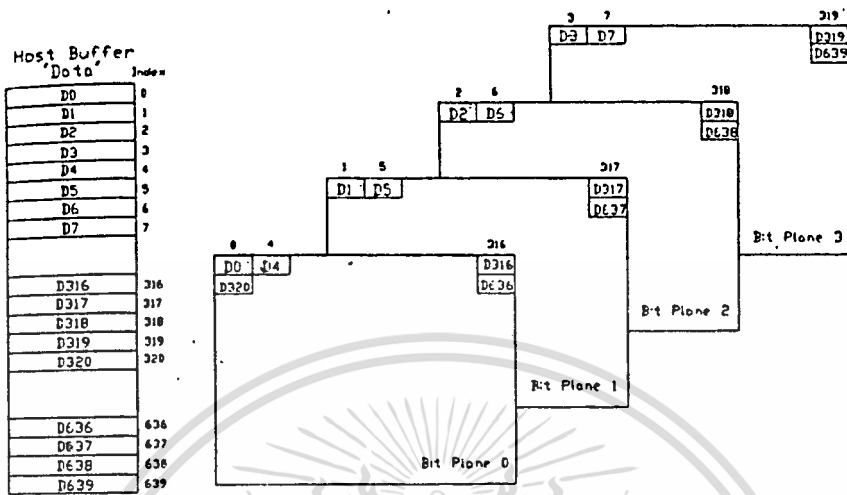
พาเล็ทรีจิสเตอร์ ถูกจำกัดให้เปลี่ยนแอดเดรส เป็นข้อมูลแบบ หนึ่งต่อหนึ่ง (one-to-one) ดังนั้น ค่าในพาเล็ท จึงเหมือนกับแอดเดรสของมัน ดังแสดงใน ตารางที่ 2.12

ตาราง 2.12 ค่าในพาเล็ทที่กำหนดไว้ในโหมด 13 Hex

รีจิสเตอร์	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
ค่า	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการจัดเก็บข้อมูลของโหมด 13 เป็นดังรูป 2.12

รูป 2.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การหาขอบภาพ

(EDGE DETECTION)

ในระบบการประมวลผลของภาพที่มองเห็น ไม่ว่าจะเป็นคนหรือหุ่นยนต์หรือเครื่องจักร ปัญหาสำคัญเบื้องต้นที่เกิดขึ้นในการวิเคราะห์ระบบภาพที่มองเห็น คือการวิเคราะห์หาขอบภาพ (Edge Detection) ขอบของภาพเป็นตัวแสดงถึงขอบของวัตถุ, เส้นขอบเขต ซึ่งมีประโยชน์ในการแบ่งภาพ (Segmentation) และแสดงลักษณะเฉพาะของวัตถุในภาพนั้นๆ

ภาพที่ถูกดิจิไตซ์ (Digitized image) จะถูกเก็บในหน่วยความจำเพื่อนำมาประมวลผลต่อ โดยพื้นฐานแล้วภาพของวัตถุสามารถถูกเสนอ หรือเก็บใน 2 รูปแบบ คือ ภาพแบบไบนารี (Binary Image) และ ภาพระดับเทา (Gray scale Image)

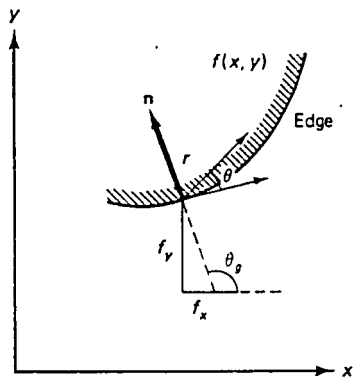
ภาพทางดิจิตอล (Digital Image) จะประกอบไปด้วย ข้อมูลที่เป็นจุดภาพ (Pixel) ความสว่างของแต่ละจุดภาพที่แสดงบนจอภาพจะถูกกำหนดโดยตัวเลข เช่น ในภาพแบบไบนารี ความสว่างของภาพ จะใช้ "0" แทนสีดำ และ "1" แทนสีขาว แต่ในภาพระดับเทาความสว่างจะถูกแทนด้วยค่าตัวเลขจำนวนหนึ่ง เช่น ถ้าใช้ 4 บิต สำหรับ 1 จุดภาพ ดังนั้น ค่าระดับเทาที่เป็นไปได้มี 16 ค่าคือ "0" ต่ำสุด ไปจนถึง "15" ขาวสุด

ภาพทางดิจิตอลนั้นเป็นฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นฟังก์ชัน 2 ตัวแปร โดยทุกๆ ตำแหน่ง (X, Y) ใดๆ ในภาพเป็นค่าความเข้มแสง ณ จุดนั้น ส่วนขอบของภาพเกิดขึ้นที่ขอบเขตระหว่างจุด 2 จุดที่อยู่ติดกันในภาพ ซึ่งมีความแตกต่างของความเข้มของแสงอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นการเกิดขอบของภาพจึงขึ้นอยู่กับการกระจายตัวของค่าความเข้มแสง จุดของขอบภาพสามารถพิจารณาได้ว่าเป็นตำแหน่งของจุดภาพที่ระดับความเทา (gray-level) เปลี่ยนอย่างทั้งที่ขึ้นไค หรืออาจให้คำนิยามของ "ขอบภาพ (edge)" ว่าเป็นบริเวณในภาพที่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงระดับความเข้มของแสงอย่างชัดเจน เช่น อาจกำหนดให้จุดของภาพในภาพแบบไบนารี คือ จุดดำที่มีจุดใกล้เคียงเป็นจุดขาวอย่างน้อย 1 จุด นั่นคือ ตำแหน่งจุดขอบภาพ (m,n) โดย $u(m,n)=0$ และ $g(m,n)=1$ ซึ่ง

$$g(m,n) \stackrel{\Delta}{=} [u(m,n) \oplus u(m+1,n)].OR.[u(m,n) \oplus u(m,n+1)]$$

$\oplus$ คือ กระทบการเอ็กซ์คลูซีฟอออร์ (exclusive-or)

สำหรับภาพที่ต่อเนื่อง $f(x,y)$ อนุพันธ์ของมันจะมากที่สุด ในทิศทางของขอบ ดังนั้นเทคนิคอย่างหนึ่งของการหาขอบภาพ คือ วัดเกรเดียนท์ (gradient) ของ f ตาม r ในทิศทาง θ ดังรูป 3.1

รูป 3.1

นั่นคือ

$$\begin{aligned} (\partial f / \partial r) &= (\partial f / \partial x)(\partial x / \partial r) + (\partial f / \partial y)(\partial y / \partial r) \\ &= f_x \cos \theta + f_y \sin \theta \end{aligned}$$

$$(\partial f / \partial r) \text{ สูงสุดเมื่อ } (\partial / \partial \theta)(\partial f / \partial r) = 0 \text{ ดังนั้น}$$

$$-f_x \sin \theta_g + f_y \cos \theta_g = 0$$

$$\theta_g = \tan^{-1}(f_y / f_x)$$

$$(\partial f / \partial r)_{\max} = \sqrt{f_x^2 + f_y^2}$$

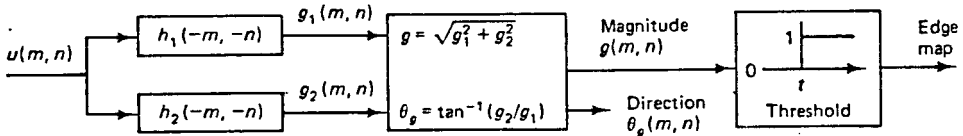
ซึ่ง θ_g แสดงถึงทิศทางของขอบภาพ โดยใช้หลักการนี้ ก่อให้เกิดตัวดำเนินการ (operators) ในการหาขอบภาพ 2 ชนิด คือ แบบ เกรเดียนท์ (gradient operators) และแบบ คอมพาส (compass operators) สำหรับภาพดิจิตอลแล้ว ตัวดำเนินการเหล่านี้รวมเรียกว่า ตัวดำเนินการแบบมาสก์ (mask operators)

ให้ H แทน $P \times P$ mask สำหรับภาพที่กำหนด U ความสัมพันธ์ระหว่าง U, H ที่ตำแหน่ง (m, n) เป็นดังนี้

$$\langle U, H \rangle_{m, n} \triangleq \sum_i \sum_j h(i, j) u(i+m, j+n) = u(m, n) \otimes h(-m, -n)$$

3.1 ตัวดำเนินการเกรเดียนท์ (Gradient Operator)

ตัวดำเนินการนี้ถูกแทนโดยคู่มาสก์ H_1, H_2 ซึ่งวัดเกรเดียนท์ของภาพ $u(m, n)$ ใน 2 ทิศทางที่ ออโทโกนอล (orthogonal) ดังรูป 3.2

รูป 3.2

โดยที่ $g_1(m,n) \triangleq \langle U, H_1 \rangle_{m,n}$

$g_2(m,n) \triangleq \langle U, H_2 \rangle_{m,n}$

ขนาดและทิศทางของเกรเดียนท์เวกเตอร์ คือ

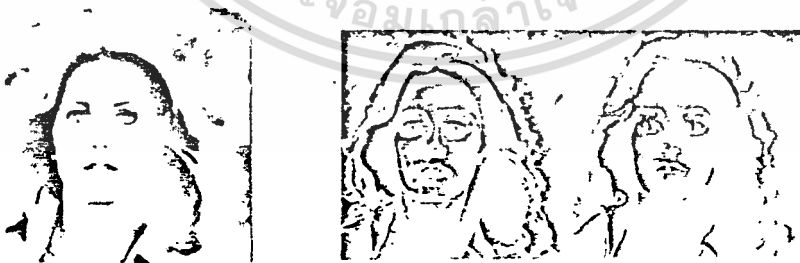
$g(m,n) = \sqrt{g_1^2(m,n) + g_2^2(m,n)} \triangleq |g_1(m,n)| + |g_2(m,n)|$

$\theta_g(m,n) = \tan^{-1} \{ g_2(m,n) / g_1(m,n) \}$

ตาราง 3.1 แสดงตัวดำเนินการเกรเดียนท์พรีวิต (Prewitt), โซเบล (Sobel), และไอโซโทรปิก (Isotropic) ซึ่งจะคำนวณความแตกต่างทางแนวราบและแนวตั้งของผลรวมวิธีการนี้จะช่วยลดสัญญาณรบกวนในข้อมูลได้ จากตาราง จะสังเกตได้ว่า ตัวดำเนินการเหล่านี้จะให้ผลลัพธ์เป็นศูนย์ สำหรับพื้นที่ ที่เป็นยูนิฟอร์ม (uniform)

	H_1	H_2
Roberts [9]	$\begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$
Smoothed (Prewitt [6])	$\begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$
Sobel [7]	$\begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ -2 & 0 & 2 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} -1 & -2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}$
Isotropic	$\begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ -\sqrt{2} & 0 & \sqrt{2} \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} -1 & -\sqrt{2} & -1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 1 & \sqrt{2} & 1 \end{bmatrix}$

ตาราง 3.1

รูป 3.3 แสดงการหาขอบภาพโดยตัวดำเนินการsobel

3.2 ตัวดำเนินการคอมพาส (Compass Operator)

ตัวดำเนินการนี้จะวัดเกรเดียนท์ในทิศทางที่เลือกไว้จำนวนหนึ่ง ดังรูป 3.4

รูป 3.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$1) \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & -2 & 1 \\ -1 & -1 & -1 \end{bmatrix}$$

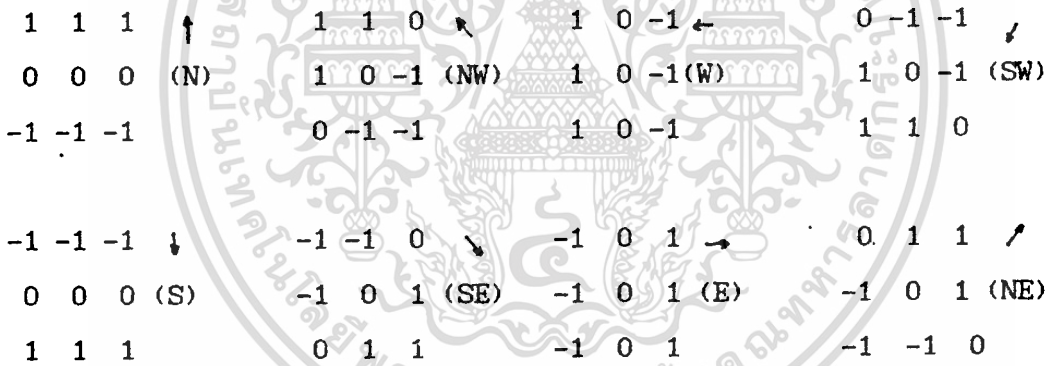
$$3) \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ -1 & -1 & -1 \end{bmatrix}$$

$$2) \begin{bmatrix} 5 & 5 & 5 \\ -3 & 0 & -3 \\ -3 & -3 & -3 \end{bmatrix} \text{ (Kirsch)}$$

$$4) \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ -1 & -2 & -1 \end{bmatrix}$$

ตาราง 3.2

ตาราง 3.2 แสดงตัวดำเนินการคอมพาส 4 ชนิด ซึ่งหาขอบในทางทิศเหนือ โดยหมุนทวนเข็มนาฬิกาไป 8 ครั้ง ๆ ละ 45 องศา รอบจุดศูนย์กลางของการหมุน ตัวอย่างเช่น ตัวดำเนินการตัวที่ 3 ในตาราง 2.14 จะทำงานดังนี้

ให้ $g_k(m,n)$ เป็นตัวดำเนินการเกรเดียนท์ ในทิศทาง $\theta_k = \pi/2 + k\pi/4$

$$k = 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7$$

เกรเดียนท์ที่ตำแหน่ง (m,n) คือ

$$g(m,n) \triangleq \max_k \{ |g_k(m,n)| \}$$

รูป 3.5 แสดงผลของตัวดำเนินการ Kirsch

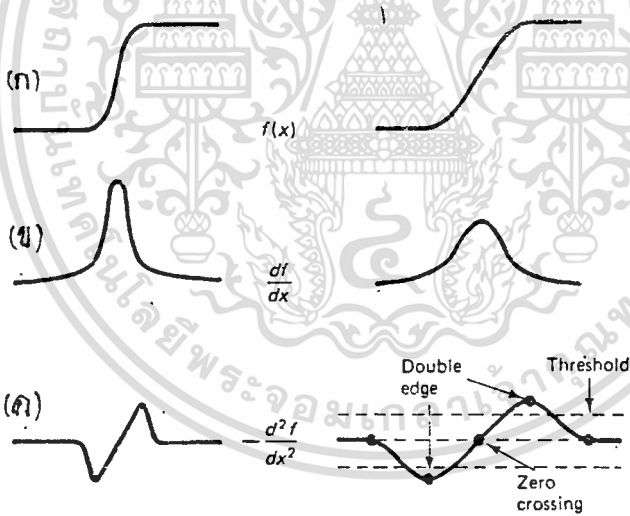
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักพิมพ์เทคโนโลยีบัณฑิตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ตัวดำเนินการลาปลาซและการผ่านจุดศูนย์ (Laplace Operator and Zero Crossing)

การประมวลผลของวิธีที่กล่าวมาแล้วนั้นจะให้ผลสูงสุดก็ต่อเมื่อ ความเข้มระดับเทา เปลี่ยนอย่างทันทีทันใด (เหมือนกับสแต็ปฟังก์ชัน (step function)) นั่นคือ เป็นฟังก์ชัน 2 ตัวแปรที่มีค่าไม่ต่อเนื่อง (discrete) แต่ถ้าพิจารณาฟังก์ชันความเข้มแสง เป็นฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง (continuous) แล้ว วิธีที่กล่าวมาแล้วนั้น จะไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ดังนั้นเราจึงใช้วิธีการหาอนุพันธ์อันดับสองมาใช้ในการหาขอบภาพซึ่งให้ผลดีทีเดียว

แนวความคิดของวิธีนี้ก็คือ จะพิจารณาภาพเป็นฟังก์ชัน 1 มิติ $f(x)$ ที่เกิดจากการตัดขวางภาพ (cross section) แล้ว differentiate $f(x)$ ได้เป็น $f'(x)$ ซึ่งสามารถหาค่ามากที่สุด ณ ตำแหน่งของขอบภาพ (Edge point) คือบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มของแสงมากที่สุด (slope มีค่ามากที่สุด) ดังรูป 3.6 (ก) และ (ข) และเมื่อ differentiate $f'(x)$ จะได้อนุพันธ์อันดับสองของ $f(x)$ คือ $f''(x)$ จะได้ว่าตำแหน่งที่มีค่าฟังก์ชันมากที่สุด ในฟังก์ชันอนุพันธ์อันดับหนึ่ง $f'(x)$ ก็คือ ตำแหน่งที่มีค่าของฟังก์ชันในอนุพันธ์อันดับสองจะมีค่าเป็นศูนย์ เราเรียกจุดนี้ว่า จุดผ่านศูนย์ ดังรูป 3.6 (ค)

รูป 3.6

แต่ในความเป็นจริงแล้ว ภาพที่ได้จากการดิจิทัล จะเป็นฟังก์ชันที่ไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นการดิฟเฟอเรนเชียลในทางคณิตศาสตร์จึงใช้ไม่ได้ แต่เราสามารถแก้ไขได้โดยใช้ขบวนการทางคณิตศาสตร์ด้วยวิธี คอนโวลูชัน (Convolution) และเทคนิคการหาขอบภาพโดยใช้ตัวดำเนินการที่ใช้รูปแบบของฟิลเตอร์ (Filter) สำหรับทำให้ภาพเรียบ (smoothing) ที่อัตราต่างๆ ร่วมกับวิธีการหาอนุพันธ์อันดับสองได้

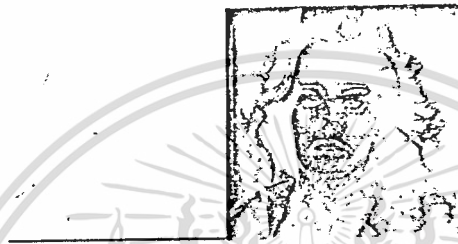
ตัวดำเนินการแบบลาปลาซ $\nabla^2 f$ แทนได้ด้วยสมการ

$$\nabla^2 f = \left(\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} \right) + \left(\frac{\partial^2 f}{\partial y^2} \right)$$

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) $\begin{bmatrix} 0 & -1 & 0 \\ -1 & \boxed{4} & -1 \\ 0 & -1 & 0 \end{bmatrix}$	2) $\begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ -1 & \boxed{8} & -1 \\ -1 & -1 & -1 \end{bmatrix}$	3) $\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 \\ -2 & \boxed{4} & -2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}$
--	--	--

ตาราง 3.3 แสดงการประมาณแบบไม่ต่อเนื่องของลาปลาซ

รูป 3.7 แสดงการหาขอบภาพโดยใช้ลาปลาซ

เนื่องจากตัวดำเนินการแบบนี้ใช้วิธีหาอนุพันธ์อันดับสอง ดังนั้น จึงเกิดสัญญาณรบกวน (noise) ได้ง่ายกว่าตัวดำเนินการอื่นๆ ข้อเสียอีกอย่างของวิธีนี้คือ $\nabla^2 f$ จะสร้างขอบแบบดับเบิล (double edges) ซึ่งทำให้ไม่สามารถหาทิศทางของขอบภาพได้ จะเห็นได้ว่า วิธีนี้ไม่ใช่วิธีการหาขอบภาพที่ดีนัก

การใช้การหาขอบภาพโดยวิธีจุดผ่านศูนย์กลาง จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อใช้ร่วมกับ เกาซ์เซียนฟังก์ชัน (Gaussian Function) ดังนี้

$$h(m,n) \triangleq c \left[1 - \frac{(m^2 + n^2)}{\sigma^2} \right] \exp \left(- \frac{m^2 + n^2}{2\sigma^2} \right)$$

ซึ่ง σ ควบคุมความกว้างของ Gaussian kernel

c จะนอร์มาไลซ์ (normalizes) ผลรวมของขนาดมาสก์ (mask) ให้เป็นหนึ่ง

$h(m,n)$ คือ ผลตอบสนองต่ออิมพัลส์ (impulse) ของ แบนด์พาสฟิลเตอร์ (BAND PASS FILTER)

ดังนั้น การหาขอบภาพโดยวิธี "zero-crossing" คือ การใช้วงจรรองความถี่ต่ำผ่าน (low-pass filter) ที่มีผลตอบสนองเป็น Gaussian Impulse ตามด้วยตัวดำเนินการแบบลาปลาซ

บทที่ 4

การทำงานของโปรแกรมต่างๆ

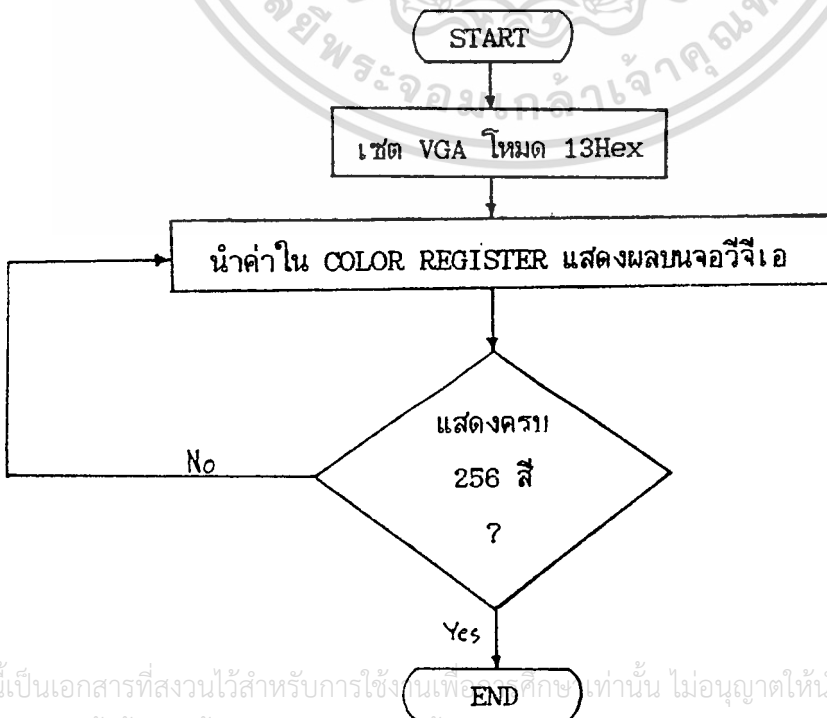
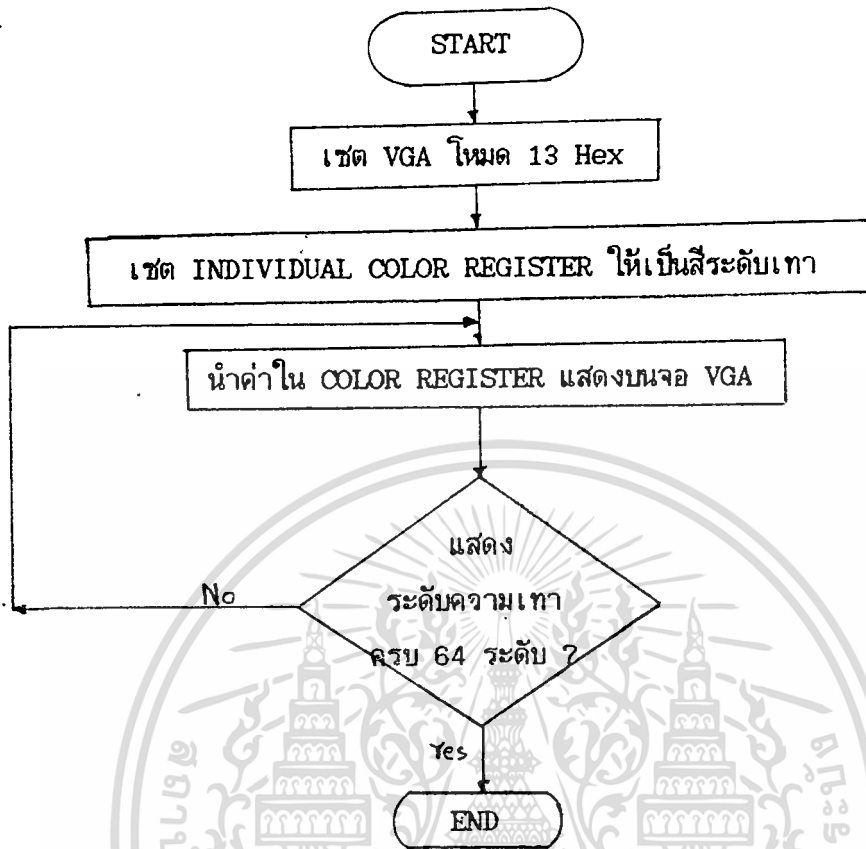
4.1 PROGRAM DJGRAY.C (DISPLAY GRAY LEVEL)

DJ256.C (DISPLAY 256 COLOR)

เป็นโปรแกรมที่แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของการ์ดวีจีเอ (VGA CARD) คือ สามารถแสดงสีได้ คราวละ 256 สี (จากทั้งหมด 262,144 สี) และสามารถแสดงโทน (TONE) สีได้ 64 ระดับเทา (GRAY LEVEL) ทั้งนี้เนื่องมาจากรีจิสเตอร์สี (COLOR REGISTER) ที่ใช้ในการแสดงสีนั้นมี 256 (2^8) ตัว จึงใช้ 8 บิต/จุดภาพ ในการอ้างถึงรีจิสเตอร์สี (ดูในเรื่อง PALLETE REGISTER และ COLOR REGISTER) ในแต่ละ รีจิสเตอร์สี จะมี 18 บิต แบ่งออกเป็น 3 ส่วนๆละ 6 บิต คือแดง, เขียว, น้ำเงิน (แดง 6 บิต, เขียว 6 บิต, น้ำเงิน 6 บิต) ดังนั้นจึงสามารถแสดงสีได้แตกต่างกัน $2^{18} = 262,144$ สี (256K สี) และแต่ละสีจะมี $2^6=64$ ระดับ

ในการที่จะแสดงสีใดๆ ในโหมด 13 HEX นั้น ก่อนอื่นเราต้องโหลดค่าสีที่เราต้องการลงใน รีจิสเตอร์สี เสียก่อน เช่น โปรแกรม "DISPLAY GRAY LEVEL" เราต้องโหลดค่า สีเทาทั้ง 64 สี ลงใน รีจิสเตอร์สี ตัวที่ 0-64 เสียก่อน จากนั้นก็อ้างตำแหน่งของแต่ละ รีจิสเตอร์สี แทนการอ้างสี

ฟังก์ชันที่ทำการกำหนดค่าลงบน รีจิสเตอร์สี คือ ฟังก์ชัน wrcolor(); ซึ่งอยู่ในโปรแกรม VGATool.ASM ที่นำมาแสดงท้ายรายงานนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 PROGRAM LOAD.C (DISPLAY IMAGE ON CRT)

เป็นโปรแกรมที่เขียนขึ้นเพื่อดึงไฟล์ข้อมูลที่เป็นรูปภาพ ที่เก็บไว้ในหน่วยความจำ (Disk หรือ Hard disk) ซึ่งมีการจัดเก็บเป็นแบบไบนารี (BINARY) ขึ้นมาแสดงผลบนจอมอนิเตอร์ ขนาด 512*256 จุดภาพ ความเข้ม 256 ระดับเทา ที่แอดเดรส D000:0000Hex โดยจะอ่านข้อมูลมาทีละไบต์ จากหน่วยความจำชั่วคราว (Disk หรือ Hard disk) ไปยังหน่วยความจำแสดงผล (จอมอนิเตอร์ที่แอดเดรส D000:0000HEX) โดยโปรแกรมนี้เราใช้ฟังก์ชันในภาษาซีคือ fread(); ในการอ่านข้อมูลจากดิสก์ และจะเขียนไปยังจอมอนิเตอร์ โดยใช้คำสั่ง pokeb(segment, offset, value) ซึ่งเป็นการส่งค่า "value" ไปยังหน่วยความจำที่แอดเดรส "segment:offset" ครั้งละหนึ่งไบต์

เรื่องสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือ ขนาดของจอมอนิเตอร์ เท่ากับ 512*256 จุดภาพ ซึ่งมีค่า 128 Kไบต์ (131,072ไบต์) แต่เนื่องจาก โครงสร้างทางฮาร์ดแวร์ของวงจรมอนิเตอร์เฟส (Interface) กับจอภาพ มีการอ้างหน่วยความจำได้เพียง 64 Kbyte ดังนั้น จึงแก้ปัญหาโดยแบ่งหน่วยความจำแสดงผลเป็น 2 เฟจ โดยการเซตทางด้านซอฟต์แวร์ โดยใช้ฟังก์ชัน upJmem(); และ loJmem(); สำหรับเฟจบนและเฟจล่างตามลำดับ ในการตรวจสอบว่าจะอยู่เฟจใดนั้น เราใช้ค่า k ในการตรวจสอบ โดยจะตรวจสอบว่าเกิน 64 Kbyte หรือไม่ ถ้าเกินก็จะสวิช ให้ไปทำงานที่ loJmem();

ฟังก์ชัน cursor(); นั้น เป็นฟังก์ชันที่เขียนขึ้นเพื่อกำหนดให้เคอร์เซอร์เลื่อนไปยังแถวและคอลัมน์ที่ต้องการ

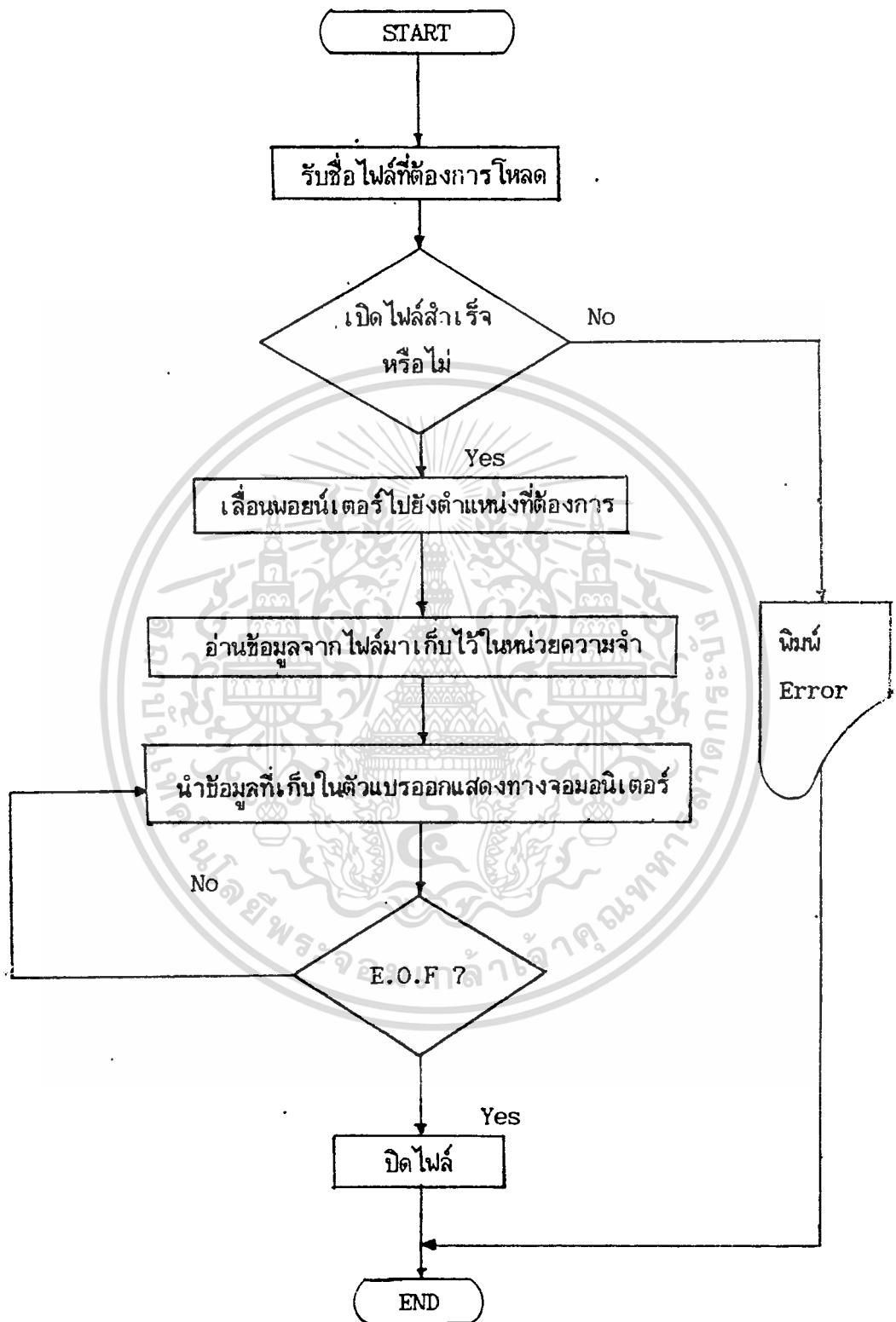
ฟังก์ชัน "upJmem();" หลังจากที่เรารียกใช้ฟังก์ชันนี้แล้ว เมื่อทำการเขียนค่า ลงไปที่ตำแหน่ง เซกเมนต์:ออฟเซต = D000H:0000H ---->D000H:FFFFH แล้ว ค่าที่เขียนลงไป จะไปแสดงอยู่ที่ตำแหน่งบนของจอภาพ

ฟังก์ชัน "loJmem();" หลังจากที่เรารียกใช้ฟังก์ชันนี้แล้ว เมื่อทำการเขียนค่าลงไปที่ตำแหน่ง เซกเมนต์:ออฟเซต = D000H:0000H --->D000H:FFFFH แล้วค่าที่เขียนจะไปปรากฏอยู่ที่ ส่วนล่างของจอภาพ

ฟังก์ชัน "farmalloc();" ทำหน้าที่จองเนื้อที่ในหน่วยความจำ

ฟังก์ชัน "weJoff();" ทำหน้าที่บอกให้ฮาร์ดแวร์ของมอนิเตอร์ ยอมให้มีการเขียนค่าลงบนหน่วยความจำแสดงผลของมอนิเตอร์ได้ ซึ่งทำงานตรงกันข้ามกับฟังก์ชัน "weJon();" ในโปรแกรม save.c ซึ่งจะกล่าวต่อไป

สำหรับค่าที่เขียนลงไปบน หน่วยความจำแสดงผล นั้นได้จากการเปิดไฟล์ที่ต้องการ โหลด แล้วอ่านมาเก็บไว้ในหน่วยความจำ ที่ตัวแปร buff[16384] ซึ่งเป็นตัวแปรแบบอะเรย์ (ARRAY) ขนาด 16 KByte ดังนั้นจึงต้องอ่านค่าจากไฟล์แล้วนำไปแสดงคราวละ 16 KByte เป็นจำนวน 8 ครั้ง จึงจะครบ 128 KByte ซึ่งเป็นจำนวนของหน่วยความจำแสดงผลของจอภาพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 PROGRAM SAVE (SAVE IMAGE TO DISK)

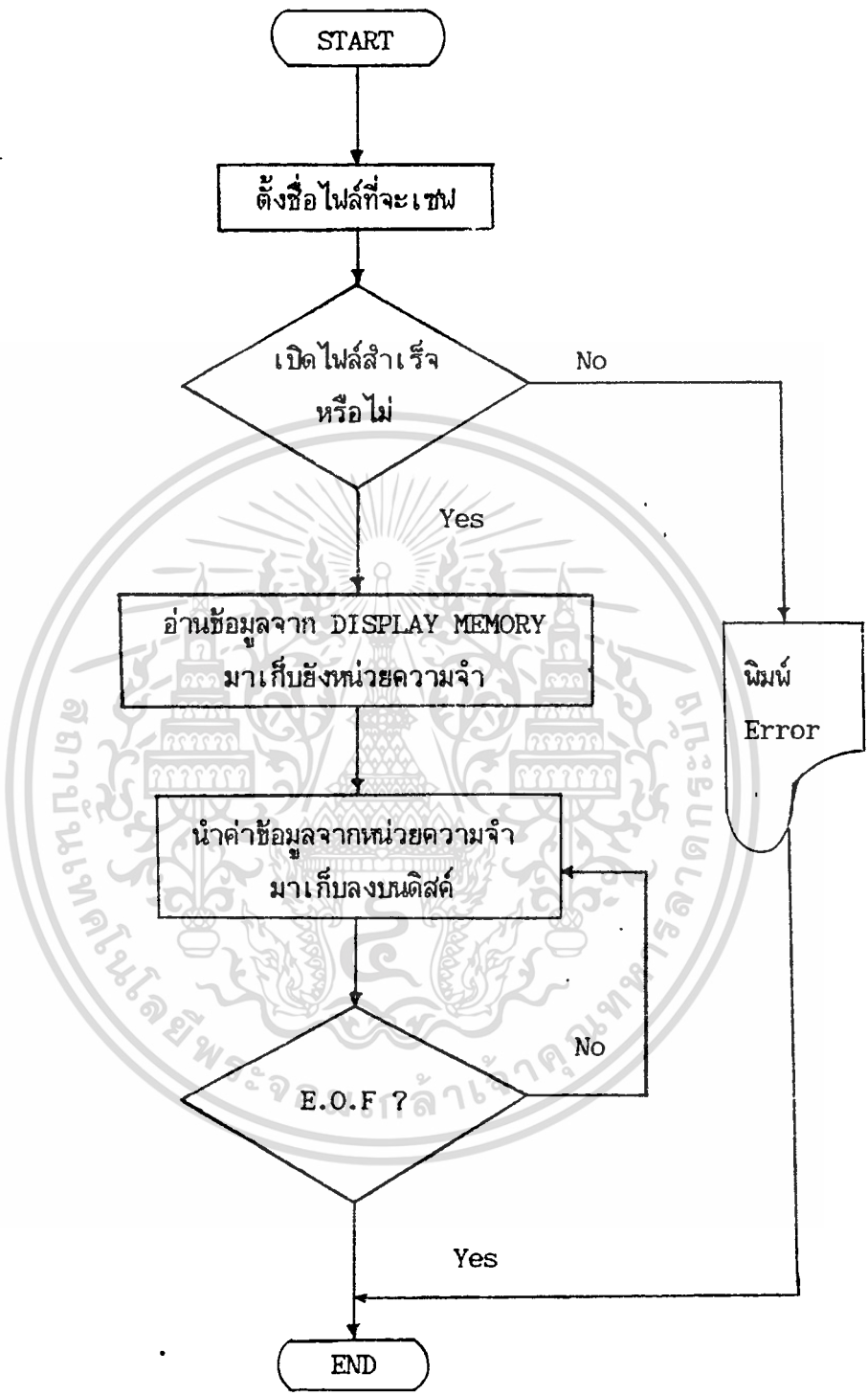
โปรแกรมนี้ ใช้สำหรับบันทึกภาพที่ต้องการ ลงสู่หน่วยความจำชั่วคราว (disk หรือ hard disk) โดยที่ ภาพนั้นต้องเป็นภาพที่กำลังแสดงผลบนจอมอนิเตอร์ ซึ่งภาพที่เกิดขึ้นบนจอนี้ อาจได้มาจากการ โหลดภาพ หรือ จากการถ่ายภาพโดย กล้องดิจิตัลก็ได้ ขบวนการในการดำเนินการของโปรแกรมนี้ ตรงกันข้ามกับ ขบวนการของโปรแกรม LOAD IMAGE ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพราะ โปรแกรม LOAD IMAGE เป็นการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำชั่วคราว ออกมาแสดงผล แต่โปรแกรม SAVE IMAGE เป็นการเขียนข้อมูล เก็บลงบนหน่วยความจำชั่วคราว

ภาพบนจอมอนิเตอร์ มีความละเอียด 512*256 จุดภาพ ใน 1 จุดภาพ ใช้เนื้อที่ 1 ไบต์ ในการเก็บข้อมูล ดังนั้นภาพ 1 ภาพจะใช้เนื้อที่ในการเก็บข้อมูลถึง 131,072 ไบต์ ในโปรแกรมนี้เราได้จองเนื้อที่ไว้ 16384 ไบต์ ที่ตัวแปร buff[16384] เพื่อใช้ในการถ่ายเทข้อมูลจากหน่วยความจำแสดงผล ลงบนดิสก์ (DISK) ดังนั้น จึงต้องอ่านค่าจากหน่วยความจำแสดงผล แล้วนำไปเก็บลงบนดิสก์ คราวละ 16K ไบต์ เป็นจำนวน 8 ครั้ง เหมือนโปรแกรม LOAD.C

ฟังก์ชัน welon(); เป็นฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ บอกให้ฮาร์ดแวร์ของจอมอนิเตอร์ รู้ว่า ห้ามให้มีการเขียนข้อมูลใดๆ ลงบนหน่วยความจำแสดงผลในขณะนั้น ฟังก์ชันนี้ใช้เพื่อให้แน่ใจว่า ก่อนที่เราจะเซฟภาพที่ต้องการนั้น จะต้องมั่นใจได้ว่า ไม่มีสัญญาณรบกวน หรือ ค่าใดๆ ถูกเขียนลงบนภาพในขณะที่ทำการเซฟ

การใช้ ฟังก์ชัน farmalloc(); farmfree(); up1mem(); lo1mem(); ก็เช่นเดียวกับ โปรแกรม LOAD IMAGE ดังนั้นจะไม่ขอกล่าวซ้ำอีก ส่วนการเขียนข้อมูลลง ดิสก์นั้น ใช้ฟังก์ชันในไลบรารี (LIBRARY) คือ fwrite(buff, 16384, 1, fp)

โดย buff คือ ตัวแปรที่ใช้ในการถ่ายเทข้อมูล
16384 คือ จำนวนไบต์ที่ต้องการเขียน
1 คือ เขียนครั้งละ 1 ไบต์
fp คือ pointer ที่ชี้ไฟล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 PROGRAM DISP (DISPLAY IMAGE ON VGA)

การดิสเพลย์ภาพซึ่งกำลังแสดงอยู่บนจอคอมพิวเตอร์ ให้ปรากฏบนจอวีจีเอนั้น ใช้หลักการคือ ภาพที่กำลังแสดงอยู่บนจอคอมพิวเตอร์ นั้นจะมีข้อมูลอยู่บนหน่วยความจำแสดงผลด้วย ที่ตำแหน่ง D000:0000 ถึง D000:FFFF หากเราต้องการให้แสดงบนจอวีจีเอด้วย ก็ทำได้โดยการก๊อปปี้ (COPY) ข้อมูลจาก D000:0000 ถึง D000:FFFF ไปยัง หน่วยความจำแสดงผลของวีจีเอ ซึ่งอยู่ที่ตำแหน่งตั้งแต่ A000:0000 เป็นต้นไป

จากหลักการนี้ เราจะใช้วีทีพอยน์เตอร์ซึ่งมีข้อดี คือ ความเร็ว คือ จะเร็วกว่าการใช้คำสั่ง peekb(); , pokeb(); ซึ่งเป็นฟังก์ชันมาก เพราะว่าการเรียกใช้ฟังก์ชัน จะต้องเสียเวลาในการเซฟค่าแอดเดรสปัจจุบันก่อน จึงจะกระโดด (jump) ไปทำยังฟังก์ชันที่ถูกเรียก (call) เมื่อทำเสร็จแล้วก็ต้องรีเทิร์น (return) ค่ากลับซึ่งจะเห็นได้ว่า เสียเวลามากขึ้น

การเรียกใช้พอยน์เตอร์ในภาษาซี (C Language) สามารถทำได้โดยกำหนดดังนี้

```
char far *vgaJaddr , *crtJaddr ;
```

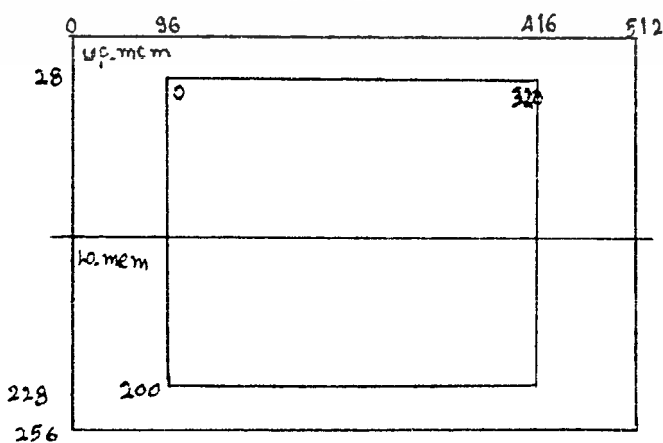
ซึ่งจะหมายถึง การกำหนดให้ vgaJaddr และ crtJaddr เป็นตัวแปรชนิดพอยน์เตอร์ ขนาด 32 บิต โดยจะชี้ไปยังหน่วยความจำขนาด 1 ไบต์ เช่น

```
vgaJaddr = 0xA0000000 ; crtJaddr = 0xD0000000 ;
```

จะเห็นว่า ตัวแปรที่มีขนาดความยาวถึง 32 บิต และ " *vgaJaddr " จะหมายถึง ค่าของข้อมูลขนาด 1 ไบต์ ที่แอดเดรส 0xA0000000

ถ้าเขียนว่า *vgaJaddr = *crtJaddr จะหมายถึง ก๊อปปี้ (copy) ค่าที่แอดเดรส D000:0000 ไปยังแอดเดรส A000:0000 จำนวน 1 ไบต์

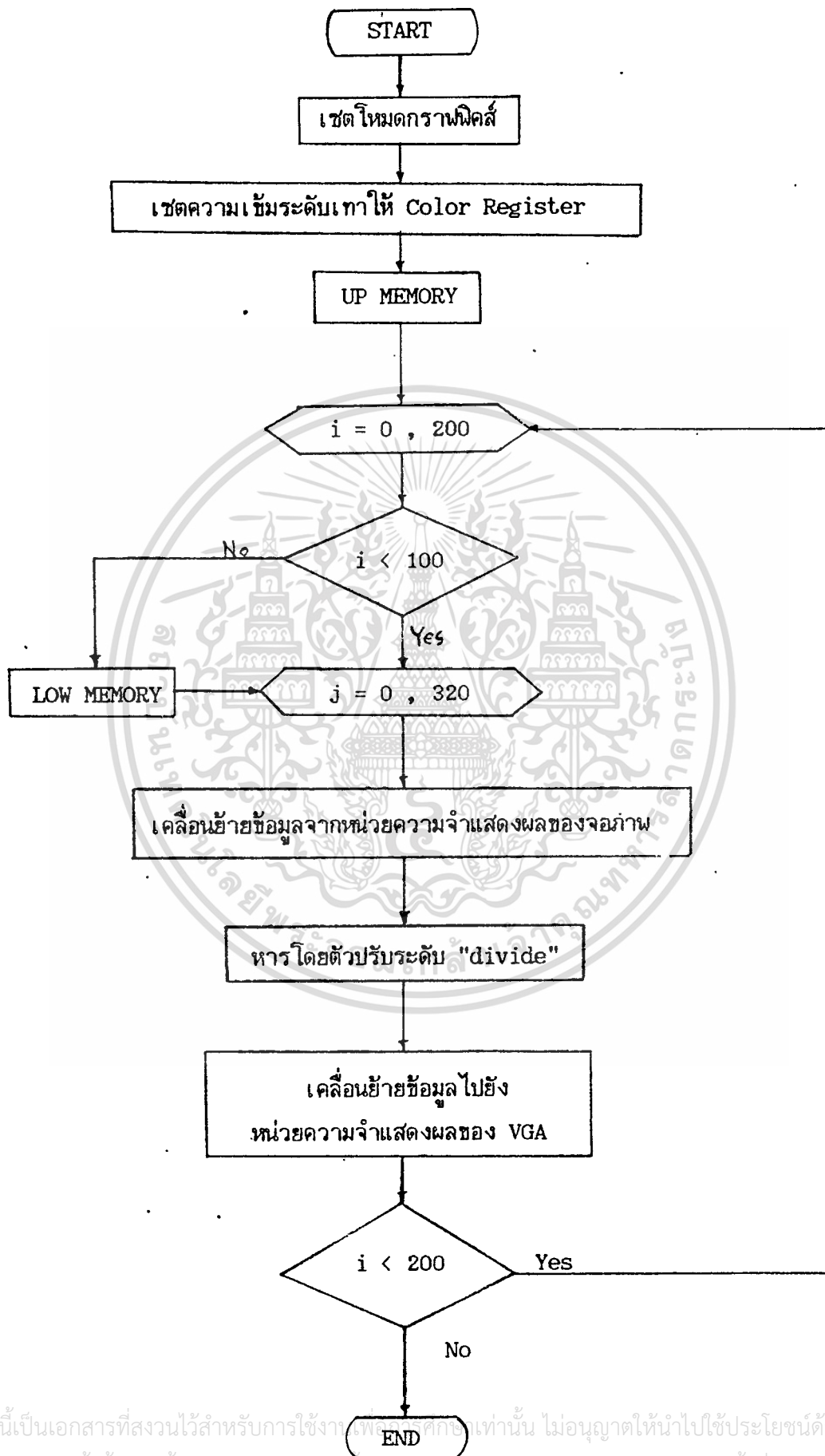
สำหรับค่าของข้อมูลบนจอคอมพิวเตอร์ ที่ถูกก๊อปปี้ ไปยัง vga นั้นจะถูกหารด้วยตัวแปร " divide " ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวปรับระดับความเข้มของจอวีจีเอ ให้ความเข้มระดับเท่ามีความกลมกลืนกัน เนื่องจากว่าบนจอคอมพิวเตอร์มีความเข้มระดับเท่าถึง 256 ระดับ แต่บนจอวีจีเอมีความเข้มระดับเท่าเพียง 64 ระดับ

แต่เนื่องจากจอจอมอนิเตอร์ใช้หน่วยความจำมากกว่าจอวีจีเอ (มอนิเตอร์ใช้ 128K ไบต์, วีจีเอใช้ 64K ไบต์) ทั้งนี้เนื่องจากจอจอมอนิเตอร์มีความละเอียด 512*256 ส่วนจอ วีจีเอ มีความละเอียด 320*200 ดังนั้นในการแสดงผลจึงต้องตัดมาแสดงเพียงบางส่วน โดยเริ่มนำข้อมูลจากจอจอมอนิเตอร์ ที่ตำแหน่ง แถว 28, คอลัมน์ 96 มาแสดงที่ตำแหน่งแรกของจอ วีจีเอ ดังรูปที่ผ่านมา

บนจอจอมอนิเตอร์ มีขนาด $512 * 256 = 128K$ ไบต์ แต่หน่วยความจำแสดงผลของจอจอมอนิเตอร์มีขนาดเพียง 64K ไบต์ ดังนั้น จึงต้องแบ่งเป็น 2 เวก โดยการเซตทางด้านฮาร์ดแวร์ คือ ใช้ฟังก์ชัน `upJmem()`; และ `loJmem()`; ดังที่ได้อธิบายไปแล้วในโปรแกรมที่ผ่านมา

ดังนั้น เราจึงกำหนดให้ `crJaddr` เป็นพอยน์เตอร์ ชี้ที่จุดดำ ดังรูปข้างบน ซึ่งมีแอดเดรสอยู่ที่ `D000:3860` และ `vgaJaddr` ชี้ที่ `A000:0000` แล้วทำการเคลื่อนย้าย (move) ค่าทีละไบต์จนถึง $320*100 = 32000$ ครั้ง จึงทำการเปลี่ยนเวก โดยการเรียกฟังก์ชัน `loJmem()`; แล้วให้ `crJaddr` ชี้ที่ `D000:0060` แล้วทำการเคลื่อนย้ายข้อมูลต่อ จนถึง $320*200 = 64000$ ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 PROGRAM WRITECH (WRITE CHARACTER TO IMAGE)

เนื่องจากการเขียนตัวอักษรลงใน โหมดกราฟิกส์ แตกต่างจากใน โหมดตัวอักษร ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ โหมดกราฟิกส์ จะใช้ หน่วยความจำแสดงผล ทั้งหมดในการแสดงผล ดังนั้นจึงไม่มีที่ว่างเหลือในการเก็บ ฟอนต์ ดังนั้นการที่จะเขียน ตัวอักษรได้ จะต้องจองเนื้อที่ หน่วยความจำส่วนอื่น มาใช้ในการเก็บ ฟอนต์ จากนั้นก็นำเอารหัสแอสกี มาหาตำแหน่งที่เก็บรูปแบบ (PATTERN) ของตัวอักษรนั้นๆ เพื่อดึงเอาข้อมูลมากำหนด จุดบนจอภาพให้เป็นรูปตัวอักษร เช่น จองหน่วยความจำที่แอดเดรส 1234:0000 แล้วโหลด ฟอนต์ลงในตำแหน่งนั้น สมมติเรา ต้องการเขียนตัว "A" ซึ่ง มีรหัสแอสกี 65 ขนาด 8*8 ดังนั้นที่ตำแหน่ง 1234H:(0000H+(65*8)D) = 1234H:0208H จะมี บิตแพทเทิร์นของตัวอักษร "A" อยู่ เพราะฉะนั้นจะได้

7	6	5	4	3	2	1	0
		●	●				
	●	●	●	●			
●	●			●	●		
●	●			●	●		
●	●	●	●	●	●		
●	●			●	●		
●	●			●	●		

1 Byte

จากรูปต้องการกำหนดจุดดำของ บิตแพทเทิร์นของภาพให้ปรากฏบนจอภาพ
 แถวนั้น ข้อมูลคือ 30HEX--> 0011 0000
 จะเห็นว่าเราต้องกำหนด จุดดำตรงตำแหน่งที่มี 1
 -อ่านค่า 0011 0000 มาเก็บไว้ที่ตัวแปร
 -ค่าตัวแปรน้อยกว่า 1000 0000 ไม่ต้องกำหนดจุด
 -เลื่อนบิตไปทางซ้าย ตัวแปรจะได้ 0110 0000
 -ค่าตัวแปรน้อยกว่า 1000 0000 ไม่ต้องกำหนดจุด
 -เลื่อนบิตไปทางซ้ายอีก ตัวแปรจะได้ 1100 0000
 -ค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1000 0000 กำหนดจุด
 -เลื่อนบิตถัดมาทางซ้ายจนกระทั่งครบ 8 บิต
 -อ่านค่าไบต์ถัดมา(78 CC CC FC CC CC 00)
 แล้วทำเหมือนข้างต้น

ซึ่งฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ ก็คือ ฟังก์ชัน pJchar(); นั่นเอง

โปรแกรมจะทำการ โหลดฟอนต์ ลงบนหน่วยความจำขนาด 3584 ไบต์ ฟอนต์ขนาด 8*14 นี้มาจาก ราชวิถี เวิร์ด เพื่อที่จะให้แสดงผลได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยใช้ คีย์ ESC เป็นตัวสวิตช์ (SWITCH) ในการเลือก จากนั้นก็ทำการรับค่ารหัสแอสกีจากคีย์บอร์ด แล้วส่งค่าไปยัง ฟังก์ชัน pJchar() ทำการหาตำแหน่งของแพทเทิร์นแล้วล๊อคจุดบนจอภาพ นอกจากนี้ยังมีส่วนที่ควบคุมทิศทางของเคอร์เซอร์ (cursor) เช่น การเคลื่อนที่ไปทางซ้าย , เคลื่อนที่ไปทางขวา , เคลื่อนที่ขึ้นบน , เคลื่อนที่ลงล่าง และ ยังมีฟังก์ชันคีย์ เช่น แบ็คสเปซ (BACKSPACE) , รีเทิร์น (RETURN) สำหรับควบคุมการเขียนตัวอักษรลงในโหมดกราฟิกส์ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 วิจิ เออิกิตัวข

โปรแกรม WRITECH นี้ มีฟังก์ชันคีย์ "ESC" เป็นตัวเปลี่ยนโหมดระหว่างภาษาไทย กับภาษาอังกฤษ โดยที่เมื่ออยู่ในโหมดภาษาไทย เมื่อกดคีย์ "ESC" ก็จะเปลี่ยนไปอยู่ในโหมดภาษาอังกฤษแทน และ ถ้าต้องการเปลี่ยนโหมดเป็นภาษาไทยอีก ก็เพียงแคกดคีย์ "ESC" อีกครั้ง เท่านั้น

ข้อควรระวังในส่วนของโปรแกรมช่วงภาษาไทย คือ มีทั้งพยัญชนะ และ สระ ดังนั้น ในการเขียนโปรแกรมในโหมดอักษรไทยนั้น เราจึงต้องพิจารณาเป็นสามส่วนคือ

-พยัญชนะ และ สระ ที่อยู่บนบรรทัดเดียวกับพยัญชนะ คือ

ช่วง (chr > 0xa0) && (chr < 0xd7)

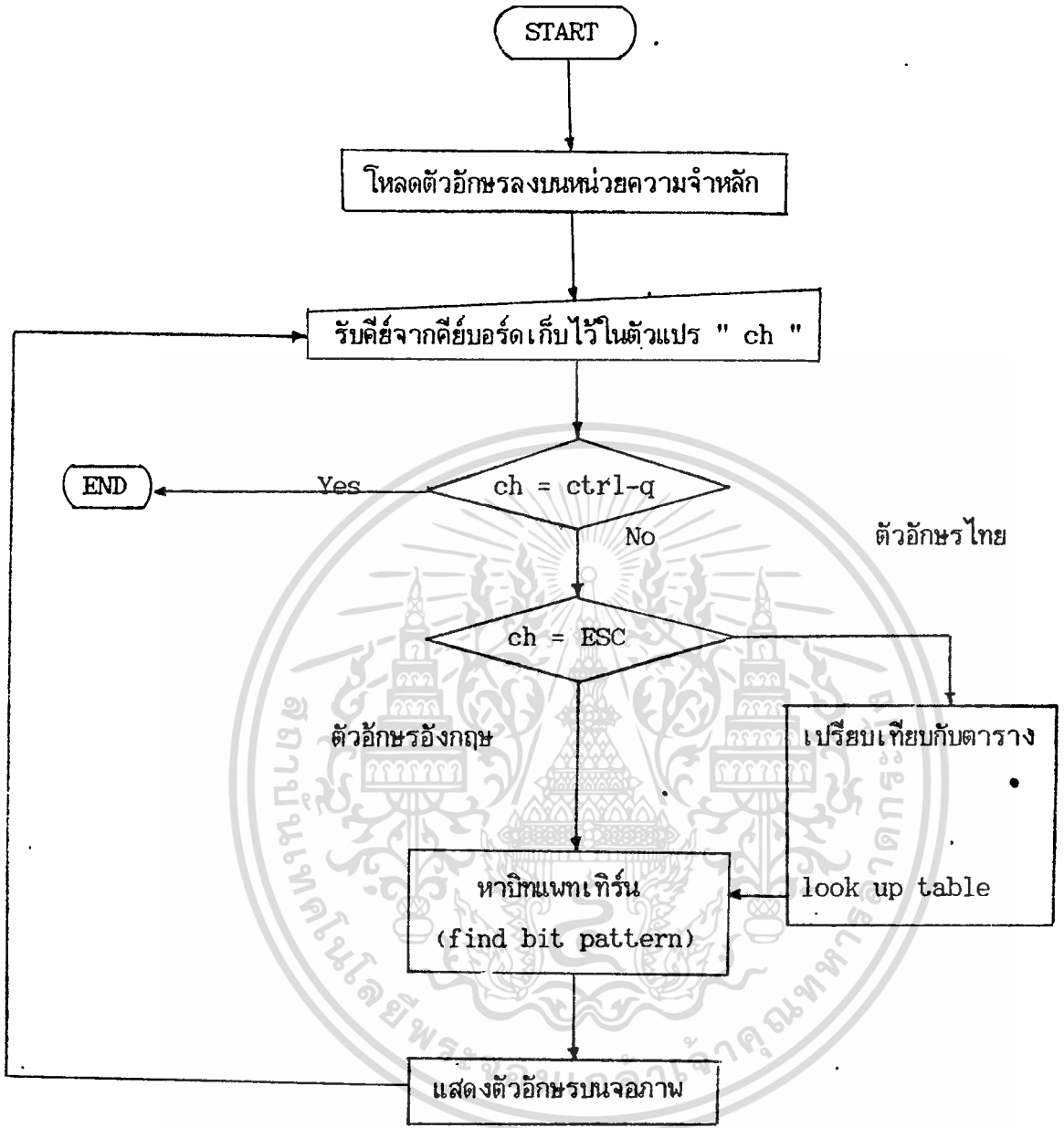
-สระที่อยู่เหนือพยัญชนะ เช่น สระอิ , สระอี คือ

ช่วง (chr > 0xd8) && (chr < 0xff)

-สระที่อยู่ใต้พยัญชนะ คือ สระอุ , สระอู คือ

(chr == 0xd7) || (chr == 0xd8)

สำหรับฟังก์ชันคีย์ต่างๆนั้น เช่น ฟังก์ชันคีย์ "BACKSPACE" คือ ch = 0x08 จะทำหน้าที่ยลบตัวอักษรที่อยู่หน้าเคอร์เซอร์ 1 ตัว , ฟังก์ชันคีย์ "RETURN" คือ ch = \r จะทำหน้าที่รีเทิร์น หรือ ขึ้นบรรทัดใหม่ จะเห็นได้ว่าโปรแกรมนี้มีประโยชน์ คือ สามารถนำไปประยุกต์ เพื่อเขียนตัวอักษร ลงในจอมอนิเตอร์ ซึ่งกำลังแสดงรูปภาพอยู่ เพื่อทำแฟ้มข้อมูลภาพ ซึ่งจะอธิบายในส่วนต่อไป

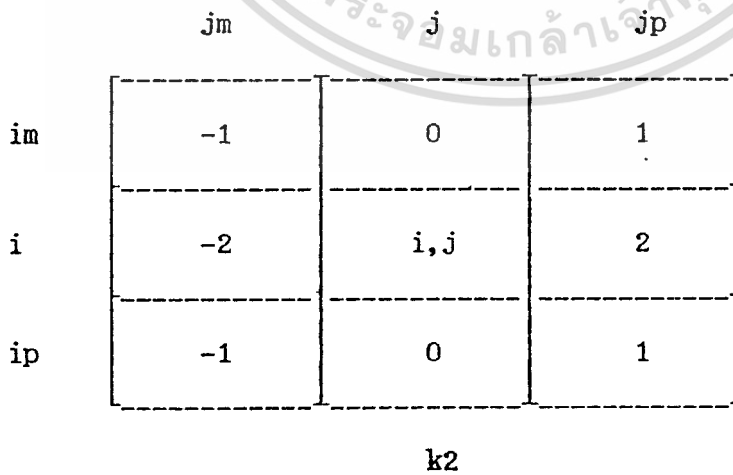
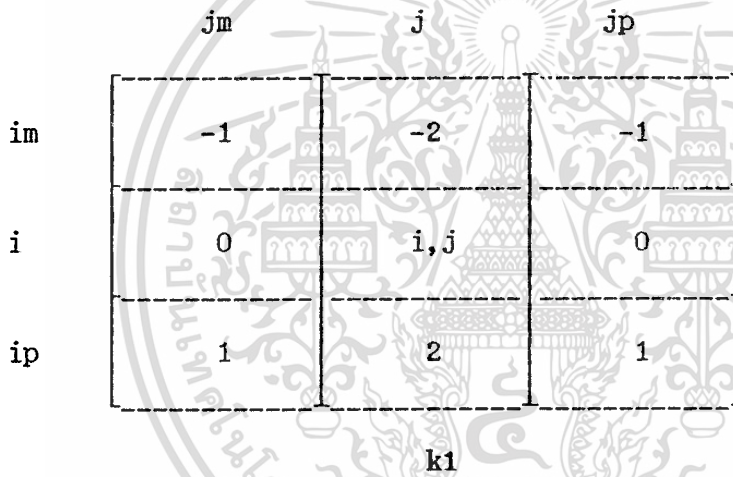
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 PROGRAM EDGE (DETECT EDGE OF IMAGE)

ภาพที่มีความเข้มใกล้เคียงกันในบริเวณเดียวกันทำให้การวิเคราะห์ภาพที่ได้ อาจไม่ตรงกับความเป็นจริงนัก เช่น การวิเคราะห์ภาพถ่ายจากดาวเทียม หรือการพิมพ์ภาพด้วยเลเซอร์พริ้นเตอร์ (LASER PRINTER) มักทำให้ภาพที่ได้ไม่คมชัด ดังนั้นจึงมีการพัฒนาในเรื่องการประมวลผลภาพ (IMAGE PROCESSING) ขึ้น ซึ่งการหาขอบภาพก็เป็นหัวข้อหนึ่งในนั้น

ในโปรแกรมนี้ได้ใช้การหาขอบภาพในการลดจำนวนข้อมูลภาพเพื่อประโยชน์ในการทำเพิ่มข้อมูลภาพ

จากทฤษฎีต่างๆของการหาขอบภาพ (EDGE DETECTION) ในบทที่ 3 เมื่อพิจารณาถึงข้อดี และ ข้อเสียของวิธีต่างๆ แล้ว เราเลือกวิธีการหาขอบภาพ โดยใช้โซเบลโอเปอเรเตอร์ (Sobel Operator) ซึ่งในการพิจารณา จุดภาพ ที่เป็นขอบหรือไม่เห็น จะทำการพิจารณาจากความเข้มของจุดภาพใกล้เคียง ทั้งในแนวราบ และ แนวตั้ง ดังรูป

สมมติว่าเรากำลังพิจารณา จุดภาพ (i, j) ว่าเป็นขอบหรือไม่ เราจะต้องหาจากเอกจุดภาพใกล้เคียงด้วยวิธีโดยหาจากผลต่างของความเข้มระหว่างแถวบน, แถวล่าง และ โย คอลัมน์ การคำนวณว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรก, คอลัมน์ หลัง ผลบวกของทั้งสองระนาบ จะเป็นตัวแทนของจุดภาพ (i, j) ซึ่งเป็นขอบภาพ เราอาจพิจารณาในกรณีง่ายๆ ในการหาความแตกต่างของความเข้มในระนาบเดียว เราสามารถที่จะทราบว่าจุด i เป็นขอบของภาพหรือไม่ โดยการพิจารณาผลต่างของความเข้มที่จุด i+1, i-1 ถ้าหากผลต่างนี้ถึงระดับที่เรากำหนดไว้ ก็จะทำให้จุดนั้นเป็นขอบ จากหลักการดังกล่าวทำให้เขียนโปรแกรมได้เป็น ฟังก์ชัน edetect();

จากรูป เราแทนค่าในฟังก์ชัน edetect(); ดังนี้

$$k1 = -ia[im][jm]-2*ia[im][j]-ia[im][jp] \\ +ia[ip][jm]+2*ia[ip][j]+ia[ip][jp]$$

และ $k2 = -ia[im][jm]-2*ia[i][jm]-ia[ip][jm] \\ +ia[im][jp]+2*ia[i][jp]+ia[ip][jp]$

จากสูตรในบทที่ 3

$$g(m,n) = |g(m,n)| + |g(m,n)|$$

ดังนั้น $k = |k1| + |k2|$

ซึ่งค่า k นี้ ก็คือ ขอบของภาพนั่นเอง

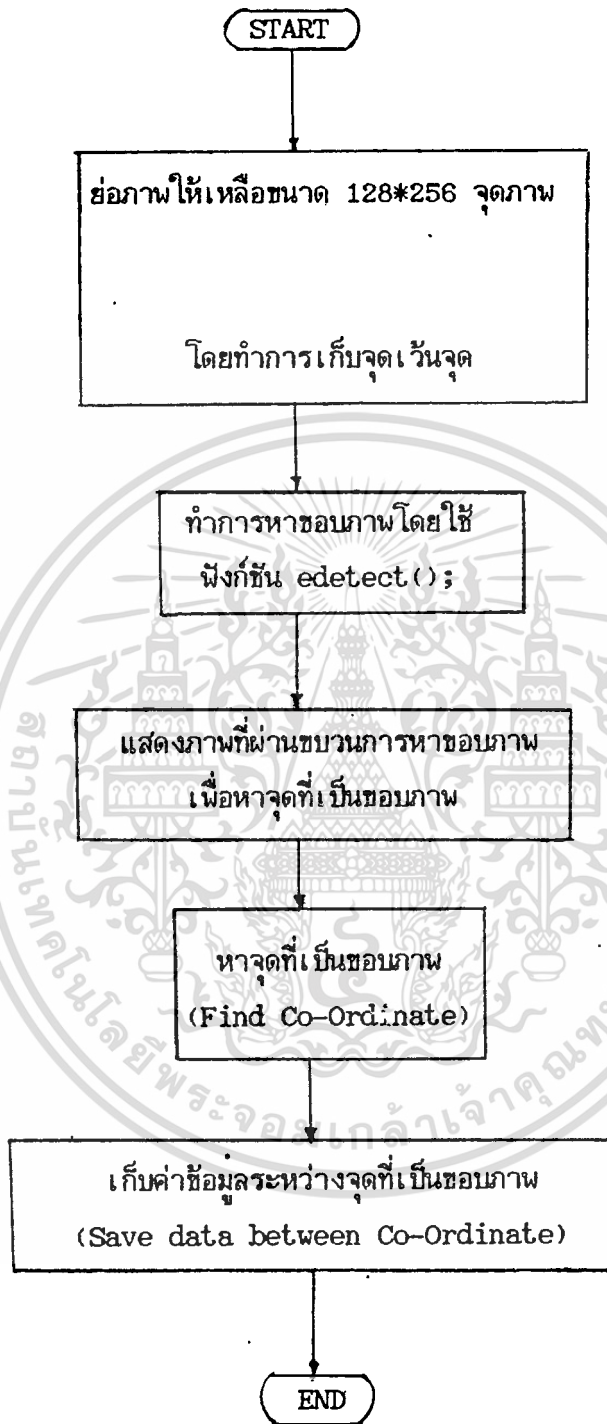
สำหรับการหาขอบภาพของโปรแกรมนี้ ตอนแรกเราต้องการหาขอบภาพกับภาพขนาด 64*128 จุดภาพ แต่เมื่อพิจารณาในเรื่องการเก็บแฉิมข้อมูลแล้ว จะได้ภาพที่เล็กเกินไป จึงได้เปลี่ยนมาเป็นหาขอบภาพกับภาพขนาด 128*256 จุดภาพ ซึ่งก็ได้ภาพที่มีขนาดเป็นที่น่าสนใจ นอกจากนี้ ยังสามารถลดขนาดของภาพได้ถึง 40-60 % ทำให้ลดพื้นที่ในการเก็บข้อมูลไปได้มากที่สุดที่เดียว

หลักการทำงาน

โปรแกรมนี้จะทำการหาขอบภาพ กับภาพที่กำลังแสดงอยู่บนจอมอนิเตอร์ในขณะนั้น โดยจะทำการเก็บค่าข้อมูลบนจอมอนิเตอร์ มาเก็บไว้ในตัวแปร "ia" โดยเก็บจุดเว้นจุด เพราะเราต้องการภาพขนาด 128*256 จุดภาพ จากจอภาพขนาด 256*512 จุดภาพ จากนั้นก็จะส่งข้อมูลในตัวแปร "ia" ไปทำการหาขอบภาพ โดยใช้ฟังก์ชัน edetect(); ซึ่งการทำงานของฟังก์ชันนี้ ได้อธิบายอย่างชัดเจนแล้วในตอนต้น จึงไม่ขอกล่าวซ้ำอีก

เมื่อผ่านขั้นตอนการหาขอบภาพเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ แสดงภาพที่ผ่านการหาขอบภาพ เพื่อทำการหาค่าจุดโคออร์ดิเนต (Co-Ordinate) ของขอบภาพ โยจะทำการเก็บค่าข้อมูลเป็นแถวๆ ซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลในแต่ละแถว ดังนี้ ในแต่ละแถว จะมีจุดภาพ ซึ่งเป็นขอบของภาพอยู่ 2 จุด ซึ่งโปรแกรมที่เขียนขึ้น จะตรวจหา (detect) ทั้ง 2 จุดนี้ แล้วนำมาเก็บไว้ โดยจะเก็บจุดซึ่งเป็นขอบแรกก่อน แล้วจึงเก็บจุดที่เป็นขอบหลัง หลังจากนั้น จึงเก็บข้อมูลระหว่างทั้ง 2 จุดนี้ จากนั้นจะเก็บข้อมูลในแถวต่อไป จนครบทั้ง 128 แถว แต่ก่อนที่เราจะเซฟข้อมูลเหล่านี้ เพื่อให้แน่ใจว่า ข้อมูลที่ต้องการถูกต้องครบถ้วน โปรแกรมส่วนต่อไป จะแสดงภาพที่ผ่านการหาขอบภาพมาอย่างสมบูรณ์ นั่นคือ จะมีเพียงเฉพาะรูปภาพเท่านั้น (background ตัดทั้งหมด)

เมื่อภาพที่แสดงถูกต้องครบถ้วน เราก็จะทำการเซฟข้อมูลลงในไฟล์ที่เราเป็นผู้กำหนดชื่อตามต้องการ ไม่ว่าจะชื่อใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 PROGRAM POP2.C (POP UP IMAGE FROM EDGE DETECTION)

ในการทำดาต้าเบส (Database) เกี่ยวกับภาพ ถ้าหากเราจะเขียนตัวอักษรทับลงในภาพ แล้วทำการเซฟทั้งภาพและข้อมูล จะทำให้สิ้นเปลืองเนื้อที่ และเสียเวลาในการโหลดภาพนาน ในทางปฏิบัติแล้ว จะเก็บภาพและ text file แยกกัน และสามารถโหลดขึ้นมาพร้อมกันได้ โดยข้อมูลใน text file จะมีความสัมพันธ์กับภาพ เช่น อาจเป็นที่อยู่ หรือข้อมูลอื่นๆ ซึ่งมีประโยชน์ในการทำเพิ่มข้อมูลบุคคล

โปรแกรมนี้ เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่ดึงภาพที่ผ่าน ขบวนการ " การหาขอบภาพ " (EDGE-DETECTION) มาแสดงผลบนจอมอนิเตอร์ที่มีความละเอียด 512*256 จุดภาพ แต่ภาพที่แสดงผลนั้นเป็นภาพที่มาจากภาพที่หาขอบภาพโดยวิธีของ โซเบล (SOBEL) ได้ภาพที่มีความละเอียด 256*128 จุดภาพ เหตุที่เราแสดงผลเพียงเศษหนึ่งส่วนสี่ของจอภาพ ก็เพราะว่าในส่วนที่เหลือของจอภาพนั้น เราดึงเอาข้อความจากดาต้าเบสไฟล์ (DATABASE FILE) ซึ่งเราเก็บไว้ใน ดาต้าเบส (DBASE) มาแสดงผล โดยสรุปแล้ว โปรแกรมนี้ทำหน้าที่เป็นเพิ่มข้อมูลภาพนั่นเอง คือ เมื่อเราเรียกโปรแกรมนี้ขึ้นมา เครื่องจะให้ เราใส่ชื่อ ไฟล์ของบุคคลที่ต้องการค้นหา ไฟล์นี้ก็คือ ภาพที่ผ่านขบวนการ "การหาขอบภาพ" ซึ่งมีเอ็กซ์เทนชัน (EXTENTION) เป็น .img เมื่อเราใส่ชื่อไฟล์เข้าไปแล้ว เครื่องก็จะโหลดเอาภาพนั้นเข้ามาแสดงผลบนจอภาพ หลังจากนั้นเครื่องจะโหลดข้อความที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับรูปภาพนั้นขึ้นมาทันที ซึ่งข้อความที่แสดงนั้นเรียกจากข้อมูลในดาต้าเบส เช่น ชื่อ, ที่อยู่, เลขประจำตัว, เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น

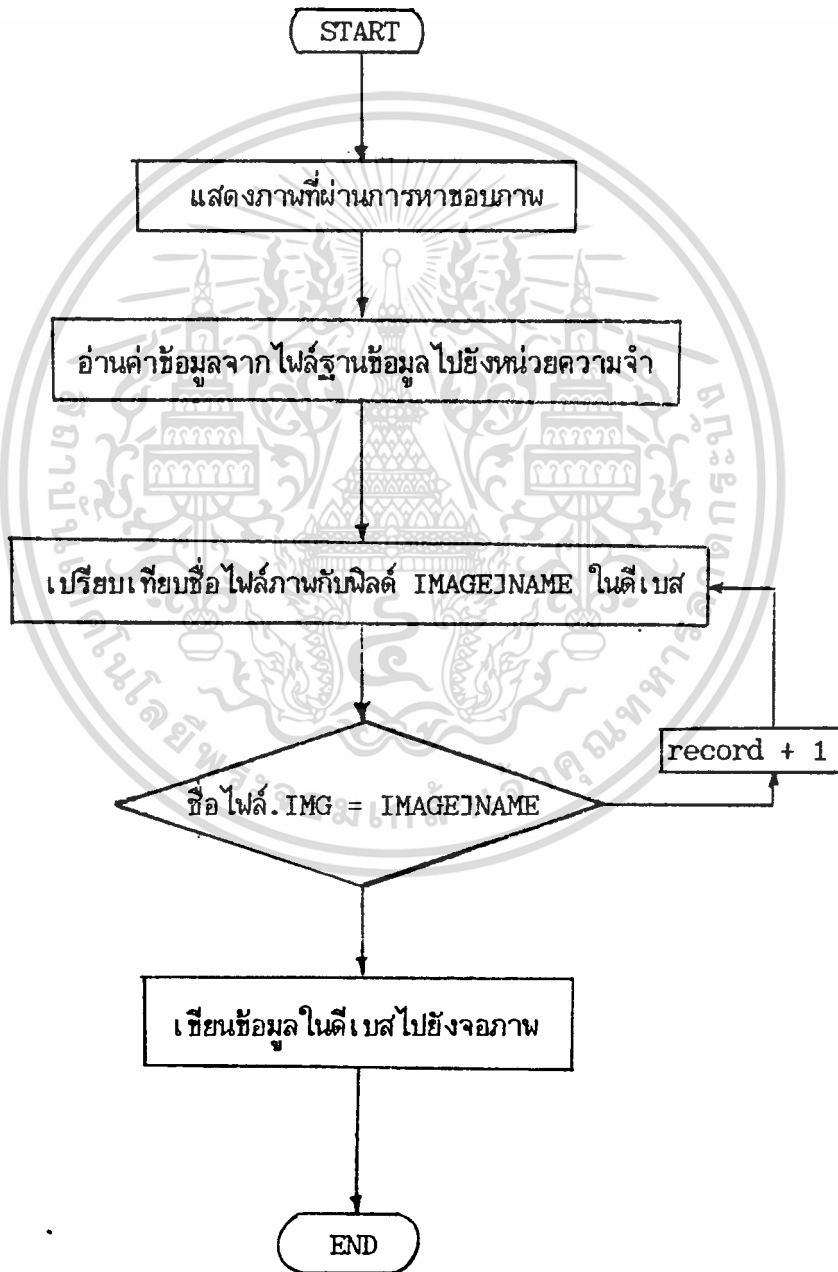
หลักการทำงาน

เมื่อเราใส่ชื่อ ไฟล์ที่ผ่านการ " การหาขอบภาพ " แล้ว โปรแกรมก็จะไปเปิดไฟล์ แล้วนำมาเก็บในตัวแปรซึ่งเราได้จองเนื้อที่ไว้แล้ว หลังจากนั้นเครื่องจะโหลดแบ็คกราวด์ขึ้นมา (เป็นสีซึ่งเรากำหนดโดยค่าแอกทริบิวต์) ต่อมาก็จะโหลดเอาภาพที่ต้องการขึ้นมาแสดง จากโปรแกรม จะเห็นว่าใน ไฟล์ที่ผ่านขบวนการ "การหาขอบภาพ" มาแล้วนั้น เราจะทำการเก็บเป็นแถวคือ ในแถวแรกจะเก็บขอบของภาพทั้ง 2 ด้านติดต่อกันไป แล้วจึงเก็บข้อมูลระหว่างทั้ง 2 จุดนั้น เมื่อข้อมูลในแถวหมดแล้วจึงขึ้นแถวใหม่ แล้วเก็บขอบภาพทั้ง 2 ด้านก่อนแล้วจึงเก็บข้อมูลระหว่าง 2 จุดนั้น เป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนครบ 128 แถว ดังนั้นโปรแกรมนี้ จึงต้องเรียกจุดแรกมาเก็บไว้ในตัวแปร "SOURCE" เพื่อเป็นพอยน์เตอร์ ตามมาด้วยจุดหลังในแถวเดียวกัน เก็บไว้ในตัวแปรชื่อ "DEST" แล้วจากนั้น จึงให้ข้อมูลระหว่างทั้ง 2 จุดนั้น แสดงบนจอภาพ เป็นเช่นนี้ทุกๆแถว เราจะได้ภาพที่สมบูรณ์ขึ้นมาแสดง

เมื่อโหลดภาพเรียบร้อยแล้ว โปรแกรมก็จะไปเปิดไฟล์ฐานข้อมูล โดยอัตโนมัติ แล้วดึงเอาข้อมูลที่ตรงกับชื่อ ไฟล์ภาพนั้นมาแสดง วิธีการตรวจสอบชื่อว่าเป็นไฟล์ที่ต้องการหรือไม่ ก็คือ ข้อมูลที่เราเก็บไว้ในดาต้าเบส จะต้องมีฟิลด์หนึ่งเป็นชื่อ ไฟล์ภาพ .img (ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยงกับภาพนั่นเอง) การเปรียบเทียบชื่อ ไฟล์ภาพกับชื่อ ไฟล์ในดาต้าเบส เราใช้ฟังก์ชัน STRNCMP(); ทำหน้าที่นี้ เมื่อชื่อ ไฟล์ภาพตรงกับชื่อ ในฐานข้อมูล โปรแกรมก็จะดึงเอาข้อมูลนั้นมาแสดง แต่ถ้าไม่มีชื่อนั้น ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมก็จะฟ้องออกมาว่า ไม่มี ให้ผู้ใช้เรียกใหม่ สำหรับโปรแกรมส่วนที่แสดงข้อมูลในดีเบส ให้ปรากฏบนจอมอนิเตอร์นั้น เราใช้ฟังก์ชัน pJch(); ในการนำข้อมูลไปแสดงผลบนจอมอนิเตอร์ ซึ่งฟังก์ชันนี้ได้อธิบายไว้แล้วในโปรแกรม WRITECH:C ดังนั้นจึงไม่ขอกล่าวในส่วนนี้อีก โปรแกรมส่วนที่เหลือ จึงเป็นการจัดรูปแบบการแสดงผลข้อมูลบนจอให้สวยงาม

สำหรับ ฟังก์ชัน weJon(); weJoff(); upJmem(); loJmem(); cursor() ; pJch() ; ได้อธิบายไปแล้วในบทที่ผ่านมา จึงไม่ขอกล่าวซ้ำในที่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและวิจารณ์

วิทยานิพนธ์เรื่อง " คอมพิวเตอร์กราฟฟิก " นี้ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ในเรื่องเกี่ยวกับบีจีเอ/วีจีเอ และ ในเรื่องเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลภาพ ด้วยวิธี " การหาขอบภาพ " (Edge-Detection) ดังนี้ จะสรุปได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ในโหมด 13Hex ซึ่งเป็นโหมดกราฟฟิกของวีจีเอ สามารถแสดงสีได้พร้อมกันถึง 256 สี จากสีที่ให้เลือกทั้งหมด 256K สี (262,144 สี) และ สามารถแสดงระดับความเทาได้ถึง 64 ระดับ ซึ่งจากความสามารถของวีจีเอดังกล่าวมานี้ ทำให้ภาพ (image) ที่แสดงบนวีจีเอ มีความต่อเนื่องกลมกลืนกัน ประกอบกับสัญญาณที่ถูกส่งไปยังจอวีจีเอนี้ ได้มาจาก ดิจิตอลคอนเวอร์เตอร์ (digital-to-analog convertor) ดังนั้น ภาพที่แสดงบนจอวีจีเอนี้ จึงเป็นภาพที่เหมือนจริง ซึ่งมีประโยชน์ในการวิเคราะห์ หรือ ประมวลผลภาพบนจอวีจีเอนี้

2. การประมวลผลภาพด้วยวิธี "Edge-Detection" โดยตัวดำเนินการโซเบล (Sobel) นี้ ภาพที่ได้จะมีเส้นขอบภาพที่มีลักษณะสมบูรณ์ เห็นได้ชัดเจน ไม่มีส่วนที่ขาดตอน และ เวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์หาขอบภาพก็ไม่มากนัก และเมื่อนำภาพที่ได้จากการหาขอบภาพมาใช้ประโยชน์ในการทำเพิ่มข้อมูลภาพ โดยทำการเก็บข้อมูลของภาพเฉพาะภาพที่ต้องการเท่านั้น ก็จะทำให้สามารถลดพื้นที่ในการเก็บข้อมูลของภาพ 1 ภาพได้ถึง 40 - 60 % จากมาตรฐานแบบ แต่ข้อเสียของวิธีนี้คือ เส้นขอบภาพยังมีความหนาและมีสัญญาณรบกวนอยู่ และภาพที่เราใช้ในการทำเพิ่มข้อมูลประวัติบุคคล ก็ต้องเป็นภาพถ่ายที่มีสีพื้นของภาพ (background) แตกต่างจากรูปถ่ายของคน (foreground) อย่างเห็นได้ชัด มิฉะนั้นแล้วจะทำให้ไม่สามารถหาขอบภาพที่แท้จริงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROGRAM DISPLAY 64 GRAY SCALE

```
#include<dos.h>
dlgray()
{ int i,j,k;
  char far *vgaJaddr = 0xA0000000;
  extern void far wrcolor();
    JAX = 0x0013;
    geninterrupt(0x10);
    for(i=0;i<64;i++)
      wrcolor(i,i,i,i);
    for(i=0;i<200;i++)
      for(j=0;j<64;j++)
        for(k=0;k<5;k++)
          { *vgaJaddr = j;
            vgaJaddr++; }
}
```

PROGRAM DISPLAY 256 COLOR

```
#include<dos.h>
dlJ256()
{ int i,j,k,l;
  char far *vgaJaddr = 0xA0000000;
    JAH = 0x00;JAL = 0x13;
    geninterrupt(0x10);
    for(i=0;i<4;i++)
      for(j=0;j<50;j++)
        for(k=0;k<64;k++)
          for(l=0;l<5;l++)
            { *vgaJaddr = (i*64)+k;
              vgaJaddr++; }
}
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROGRAM LOAD IMAGE

```
#include<stdio.h>
#include<dos.h>
#include<alloc.h>

load()
{
    char far *ptralloc;
    char far *buff;
    int i,j;
    char name[30];
    long int k = 0L;
    FILE *fp;
    extern void far uplmem();
    extern void far lolmem();
    extern void far cursor();

    cursor(20,40);
    printf("%c%c%c%c%c%c%c%c%c%cFrom file%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c",
    214,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,
    196,196,196,196,196,196,196,183);
    cursor(21,40);
    printf("%c",186);
    for(i=0;i<30;i++)
        printf("%c",32);
    printf("%c",186);
    cursor(22,40);
    printf("%c",211);
    for(i=0;i<30;i++)
        printf("%c",196);
    printf("%c",189);
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

welloff();
if((buff = farmalloc(16384)) == NULL)
{
    cursor(23,40);
    printf("error allocate");
    exit(0);
}
ptralloc = buff;
cursor(21,43);
gets(name);
if ((fp = fopen(name,"rb")) != NULL)
{
    uplmem();
    for (i=0;i<8;i++)
    {
        fseek(fp,(long)i*16384,0);
        fread(buff,16384,1,fp);
        for (j=0;j<16384;j++)
        {
            pokeb(0xd000,(long)j+k,*buff);
            buff++;
        }
        buff = ptralloc;
        k = k+16384L;
        if (k>65535L)
        {
            lolmem();
            k=0L;
        }
    }
    fclose(fp);
    farfree(ptralloc);
    cursor(23,35);
    printf("Load complete]]F-10 for return to Menu ");
}
else { cursor(23,35);
        printf("Error]]ENTER for Retry:CTRL-J for Quit ");}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROGRAM SAVE IMAGE

```
#include<stdio.h>
#include<alloc.h>

save()
{
    int i,j ;
    long int k=0L ;
    FILE *fp ;
    char name[15];
    char far *buff,*ptralloc;
    extern void far welon ();
    extern void far weloff ();
    extern void far uplmem ();
    extern void far lolmem ();
    extern void far cursor();

    cursor(20,40);
    printf("%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%cSave To%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c",
    214,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,
    196,196,196,196,196,196,196,196,183);
    cursor(21,40);
    printf("%c",186);
    for(i=0;i<30;i++)
        printf("%c",32);
    printf("%c",186);
    cursor(22,40);
    printf("%c",211);
    for(i=0;i<30;i++)
        printf("%c",196);
    printf("%c",189);
    if(( buff = farmalloc(16384)) == NULL)
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

{ cursor(23,40);
  printf(" error allocate");
  exit(0);
}

ptralloc = buff;
cursor(21,43);
gets (name) ;
welon ();
if ((fp = fopen(name,"wb")) != NULL)
{ uplmem();
  for (i = 0; i<8 ; i++)
  { for (j=0; j<16384; j++)
    {
      *buff = peekb(0xd000,(long) j+k) ;
      buff++;
    }
    buff = ptralloc;
    fseek(fp,(long) i*16384,0) ;
    fwrite(buff,16384,1,fp) ;
    k = k + 16384L ;
    if (k)>=65535L)
    { lolmem ();
      k=0L;
    }
  }
}

fclose (fp) ; farfree(ptralloc);
cursor(23,40);
printf("Save complete]] F-10 for return to Menu  ");
}

else
{ cursor(23,40);
  printf("Error]]ENTER for Retry:CTRL-J for Quit  ");
}
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องส่ง-5-อิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
}
```

PROGRAM WRITE CHARACTER TO GRAPHIC MODE

```
#include<stdio.h>
```

```
#include<dos.h>
```

```
#include<conio.h>
```

```
#define attrib 0x50
```

```
#define TRUE 1
```

```
#define FALSE 0
```

```
#define ESC 0x1B
```

```
char prev;
```

```
char buff1[3584];
```

```
wr1char()
```

```
{
```

```
int i,j,value,enter;
```

```
int thmode = FALSE;
```

```
FILE *fp;
```

```
long k;
```

```
long offset=(8*320); char ch,chr;
```

```
char far *vga1addr,*crt1addr;
```

```
char thaitable[] = {
```

```
0x00,0x01,0x02,0x03,0x04,0x05,0x06,0x07,
```

```
0x08,0x09,0x0a,0x0b,0x0c,0x0d,0x0e,0x0f,
```

```
0x10,0x11,0x12,0x13,0x14,0x15,0xcb,0x17,
```

```
0x1b,0x19,0x1a,0xae,0x1c,0x1d,0x1e,0x1f,
```

```
0x20,0x23,0x2e,0x32,0x33,0x34,0xeb,0xa5,
```

```
0x36,0x37,0x35,0x39,0xbf,0xa2,0xd3,0xba,
```

```
0xa6,0x2a,0x2f,0x5f,0xbe,0xb4,0xd7,0xdb,
```

```

0xa3,0xb3,0xa9,0xc4,0xb0,0xa8,0xc9,0x24,
0x31,0xc2,0x2e,0xa7,0xad,0xac,0xd2,0xaa,
0xdf,0xb1,0xe3,0xc6,0xc5,0x3f,0xe4,0xd6,
0xab,0x30,0xaf,0xa4,0xb6,0xe2,0xcb,0x22,
0x29,0xde,0x28,0xb8,0x5c,0xc3,0xd8,0x38,
0x2d,0xbd,0xd9,0xd1,0xa1,0xcf,0xb7,0xd0,
0xe1,0xc1,0xe0,0xce,0xc7,0xb5,0xdc,0xb7,
0xc0,0xd5,0xbc,0xc8,0xcc,0xda,0xca,0xd4,
0xb9,0xdd,0xba,0xae,0x7c,0x2c,0x25,0x7f);
extern void far welon();
extern void far weloff();
extern void far uplmem();
extern void far lolmem();
extern void far wrcolor();
extern void plchar();
/*part of display*/
JAX = 0x0013;
geninterrupt(0x10);
if((fp = fopen("d:\\work\\yai\\thai14.fnt", "rb")) == NULL)
{
    putchar('\x007');
    exit(0);
}
fread(buff1,3584,1,fp);
fclose(fp);
prev =peekb(0xa000,offset);
pokeb(0xa000,offset,attrib);
while((ch = getch()) != '\n')
{
    if(ch == 0x00)
    {
        ch = getch();
        switch(ch) {
case 0x4d:pokeb(0xa000,offset,prev);offset += 8;
                if((offset > 63999)!!(offset < (8*320)))
                    offset = 8*320;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        prev = peekb(0xa000,offset);
        pokeb(0xa000,offset,attrib);break;
case 0x4b:pokeb(0xa000,offset,prev);offset -= 8;
        if((offset > 63999)!!(offset < (8*320)))
            offset = 8*320;
        prev = peekb(0xa000,offset);
        pokeb(0xa000,offset,attrib);break;
case 0x50:pokeb(0xa000,offset,prev);offset += (28*320);
        if((offset > 63999)!!(offset < (8*320)))
            offset = 8*320;
        prev = peekb(0xa000,offset);
        pokeb(0xa000,offset,attrib);break;
case 0x48:pokeb(0xa000,offset,prev);offset -= (28*320);
        if((offset > 63999)!!(offset < (8*320)))
            offset = 8*320;
        prev = peekb(0xa000,offset);
        pokeb(0xa000,offset,attrib);break;
default:break;
    }
}
else if(ch == 0x08)
{ if(thmode == FALSE)
    { pokeb(0xa000,offset,prev);
      offset -= 8;prev = peekb(0xa000,offset);
      for(i=0;i<14;i++)
      { for(j=0;j<8;j++)
        { pokeb(0xa000,offset,0x00);
          offset++;
        }
        offset = (offset-8)+320;
      }
      offset = offset-(14*320);
      pokeb(0xa000,offset,attrib);

```

```

    }
else {
    poke(0xa000,offset,prev);
    offset -= ((7*320)+8);
    for(i=0;i<28;i++)
    { for(j=0;j<8;j++)
      { pokeb(0xa000,offset,0x00);
        offset++;
      }
      offset = (offset-8)+320;
    }
    offset = offset-(21*320);
    prev = peekb(0xa000,offset);
    pokeb(0xa000,offset,attrib);
  }
}
else if (ch=='\r')
{ pokeb(0xa000,offset,prev);
  enter = offset%320;
  offset += (28*320-enter);
  prev = peekb(0xa000,offset);
  pokeb(0xa000,offset,attrib);
}
else if(ch == ESC)
{ thmode = (!thmode?TRUE:FALSE);
}
else if((ch >30)&&(ch<0x7f))
{ if(thmode == FALSE)
  { pJchar(ch,offset);offset += 8;
    prev = peekb(0xa000,offset);
/* english */
    pokeb(0xa000,offset,attrib);
  }
/* thai */ else { chr = thaitable[ch];

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        if((chr>0xa0)&&(chr<0xd7))
        { pJchar(chr,offset);offset += 8;
          prev = peekb(0xa000,offset);
          pokeb(0xa000,offset,attrib);
/* JJJJJ */      }
        else if((chr==0xd7)!!(chr==0xd8))
        { pokeb(0xa000,offset,prev);
          offset += ((14*320)-8);
          pJchar(chr,offset);offset -=((14*320)-8);
          prev = peekb(0xa000,offset);
          pokeb(0xa000,offset,attrib);
/* JJJJJ */      }
        else if((chr > 0xd8)&&(chr < 0xff))
        { poke(0xa000,offset,prev);
          offset -= ((14*320)+8);
          pJchar(chr,offset);offset +=((14*320)+8);
          prev = peekb(0xa000,offset);
          pokeb(0xa000,offset,attrib);
/* JJJJJ */      }
    }
}
JAX = 0x0003;
geninterrupt(0x10);
}

```

```

void pJchar(char code,unsigned int addr)
{
    char chr[14];
    int i,j;
    char asc;

```

```

extern char prev,buff1[3584];

    i = 14*code;
    for(j=0;j<14;j++)
    chr[j] = buff1[i+j];
    for(i=0;i<14;i++)
    {   asc = chr[i];
        for(j=0;j<8;j++)
        if(asc>=0x80)
            {   pokeb(0xa000,addr,attrib);addr++;
                prev = peekb(0xa000,addr);
                asc = (asc<<1);
            }
        else {   pokeb(0xa000,addr,prev);
                addr++;
                prev =peekb(0xa000,addr);
                asc = (asc<<1);
            }
        addr = (addr-8)+320;
        prev = peekb(0xa000,addr);
    }
}

```

PROGRAM EDGE DETECTION

```
#include<stdio.h>
#include<dos.h>
#include<stdlib.h>
#include<alloc.h>

#define IE 128
#define JE 256
#define JEJAFTERJEDGE 254

char far *crtladdr;
char far *block4,*block6;
char far *block5;

edge()
{
    char indx[IE][2];
    static unsigned char ia[IE][JE];
    int i,j,val,test = 0;
    long int k = 0;
    char name[10];
    FILE *out;
    extern void edetect();
    extern void far uplmem();
    extern void far lolmem();

    crt1addr = 0xd0000000;
    uplmem();weloff();
    if((block4 = farmalloc(87536)) == NULL)
    { gotoxy(23,40);
        printf("error allocate");
```

```

    exit(0);
}
block5 = block4;
for (i=0;i<IE;i++)
{ for(j=0;j<JE;j++)
    { ia[i][j] = *crtladdr;
      crtldaddr += 2; k += 2;
      if (k > 65535L) loJmem();
    }
    crtldaddr += (1*512); k += (1*512);
}
edetect(ia);
crtldaddr = 0xd0000030;
block5 = block4;
for(i=0;i<IE;i++)
{ for(j=0;j<JEIAFTERJEDGE;j++)
    { *crtldaddr = *block5;
      crtldaddr++;block5++;
    }
    crtldaddr += (512-JEIAFTERJEDGE);
}
for(i=0;i<IE;i++)
for(j=0;j<2;j++)
    indx[i][j] = 0x00;
for(i=0;i<IE;i++)
{ j=10;
  block5 = (block4+(i*JEIAFTERJEDGE)+j);
  while(j<JEIAFTERJEDGE)
  { block5++;
    block6 = block5-1;
    if((val = abs((*block6)-(*block5))) < 0x30) j++;
  }
  else { indx[i][0] =(char)j ;k=JE-12;j = JEIAFTERJEDGE;
        while( k>(long)indx[i][0])

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต่อ -13- ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        {   block5 = block4+(i*JEJAFTERJEDGE)+k;
            block6 = block5-1;
            if((val = abs(*block6)-(*block5))) < 0x30) k--;
            else {indx[i][1] = (char)k;k = 0;}
        }
    }
}
up]mem();
for(i=0;i<IE;i++)
{   crt]addr = 0xd0002048;
    if(indx[i][0] == 0x00) i++;
    else crt]addr += ((i*512)+indx[i][0]);
    for(j=(int)indx[i][0];j<=(int)indx[i][1];j++)
    {   *crt]addr = ia[i][j];
        crt]addr++;
    }
}
k = 0;
block5 = block4;
for(i=0;i<IE;i++)
{   *block5 = indx[i][0];block5++;k++;
    *block5 = indx[i][1];block5++;k++;
    for(j=(int)indx[i][0];j<(int)indx[i][1];j++)
    {   if(ia[i][j] == 0x1a) *block5 = 0x19;
        else *block5 = ia[i][j];
        block5++;k++;
    }
}
gotoxy(20,40);
printf("%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c",
214,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,
196,196,196,196,196,196,196,196,183);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

gotoxy(21,40);
printf("%c",186);
for(i=0;i<32;i++)
    printf("%c",32);
printf("%c",186);
gotoxy(22,40);
printf("%c",211);
for(i=0;i<32;i++)
    printf("%c",196);
printf("%c",189);
gotoxy(21,43);
block5 = block4;
gets (name) ;
if ((out = fopen(name,"wb")) != NULL)
{ fwrite(block5,k+1,1,out);fclose(out);farfree(block4);
  gotoxy(21,43);printf(" Save Detected Edge Complete");
}
else { gotoxy(21,43);printf("Error Open File");}
getch();
gotoxy(20,40);for(i=0;i<280;i++)printf("%c",32);
}

```

```

void edetect(char ia[IE][JE])
{
    int i,j,i1,j1,k,k1,k2,im,ip,jm,jp;
    extern char far *block4,*block6;
    extern char far *block5;

    i1 = IE-1; j1 = JE-1;
    for(i=1;i<i1;i++)

```

```

    {   im = i-1; ip = i+1;
        for(j=1;j<j1;j++)
            {   jm = j-1;jp = j+1;
                k1 = -ia[im][jm]-2*ia[im][j]-ia[im][jp]+ia[ip][jm]+2*ia[ip][j]+ia[ip][jp];
                k2 = -ia[im][jm]-2*ia[i][jm]-ia[ip][jm]+ia[im][jp]+2*ia[i][jp]+ia[ip][jp];
                k1 = k1<0?-k1:k1;
                k2 = k2<0?-k2:k2;
                k = k1+k2;
                *block5 = k>127?127:k;
                block5++;
            }
        }
}

```


PROGRAM DISPLAY IMAGE TO VGA

```
#include<stdio.h>
#include<dos.h>

disp()
{
    int i,j,value,divide;
    char temp;
    FILE *fp;
    long k;
    char far *vga1addr,*crt1addr;
    extern void far welon();
    extern void far weloff();
    extern void far up1mem();
    extern void far lolmem();
    extern void far wrcolor();

    JAX = 0x0013;
    geninterrupt(0x10);
    for(i=0;i<64;i++)
        wrcolor(i,i,i,i);
    welon();
    lolmem();
    crt1addr = (char far *) (0xd0000000+64*512);
    temp = *crt1addr;
    for(i=0;i<511;i++)
    { crt1addr++;
        if(*crt1addr > temp)temp = *crt1addr;
    }
    divide = temp/64;
```

```

uplmem();
k=0;
crtladdr = (char far *)0xd0003860;
vgaJaddr = (char far *)0xa0000000;
for(i=0;i<200;i++)
{ for(j=0;j<320;j++)
  { value = (*crtladdr)/divide;
    if(value > 63) value = 63;
    *vgaJaddr = value;
    crtJaddr++;k++;vgaJaddr++;
  }
crtladdr += 192;
if(k==32000)
{ lolmem();crtlJaddr=(char far *)0xd0000060; }
}
weJoff();
}

```


PROGRAM LOAD TEXT&IMAGE FILE

```
#include<stdio.h>
#include<string.h>
#include<conio.h>
#include<alloc.h>
#include<dos.h>

#define IE 128
#define JE 256
#define attrib 0xA0
#define prev 0x05
#define TRUE 1
#define FALSE 0
#define UP 0
#define LO 1
#define ESC 0x1B

pop()
{ unsigned int i,j,dblfp;
  int x,y,l;
  char far *crtladdr ;
  FILE *in;
  long k = (28*512+32);
  int offset=(28*512+32);
  char source,dest;
  char *name1,*name;
  int thmode = FALSE;
  int part = UP;
  char ch,chr;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

char array[3000];
char far *array1,*array2;
extern char buff1[3584];
extern void far welon();
extern void far weloff();
extern void far uplmem();
extern void far lolmem();
extern void far cursor();
extern void plch();

cursor(20,40);
printf("%c%c%c%c%c%c%c%c%c%cFile Name To Pop Up%c%c%c%c%c%c%c%c%c%c",
214,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,196,
196,196,196,196,183);
cursor(21,40);
printf("%c",186);
for(i=0;i<36;i++)
    printf("%c",32);
printf("%c",186);
cursor(22,40);
printf("%c",211);
for(i=0;i<36;i++)
    printf("%c",196);
printf("%c",189);
if((array1 = farmalloc(32000)) == NULL)
{ cursor(23,40);
  printf("error allocate");
  exit(0);
}
array2 = array1;
cursor(21,43);
gets(name1);
if((in = fopen(name1,"rb")) == NULL)

```

```

{ cursor(20,45);
  for(i=0;i<26;i++)
    printf("%c",196);
  cursor(21,43);
  printf("    Error Open File    ");
  exit(0);
}
else { fread(array1,32000,1,in);
      fclose(in);
      }
uplmem();
weloff();
for(i=0;i<IE;i++)
{ crt_laddr = 0xd0000000+256+(i*512);
  for(j=0;j<JE;j++)
  { *crt_laddr = 0x66;crt_laddr++;}
}
for(i=0;i<IE;i++)
{ source = *array1;array1++;
  dest   = *array1;array1++;
  crt_laddr = (0xd0000000+256)+(i*512)+source;
  for(j=source;j<dest;j++)
  { *crt_laddr = *array1;
    crt_laddr++;array1++;
  }
}
}
welon();
farfree(array2);
cursor(20,45);
for(i=0;i<26;i++)
  printf("%c",196);
cursor(21,43);printf("Load Compressed Image Complete");
if((in = fopen("d:\\work\\yai\\thai14.fnt","rb")) == NULL)

```

```

{ putchar('\x007'); exit(0);}
fread(buff1,3584,1,in);fclose(in);
if((in = fopen("d:\\work\\boon\\dbase\\image.dbf","rb")) != NULL)
{ fread(array,3000,1,in);
  fclose(in);
}
dbJfp = 194;y=0;
l = strlen(name1);
name = &array[dbJfp];
while(strncmp(name1,name,l))
{ dbJfp += 130;y++;
  name = &array[dbJfp];
  if(y==50){ cursor(20,45);
    for(i=0;i<26;i++)
      printf("%c",196);
    cursor(21,43);
    printf("Can't Find This Filename\n");
    exit(0);
  }
}
weloff();
offset = (40*512+40);
dbJfp = 204+(y*130);
for(x=0;x<5;x++)
{ p]ch(array[63+x],offset);offset+=8; }
for(x=0;x<22;x++)
{ p]ch(array[dbJfp],offset);
  dbJfp++; offset+=8;
}
offset = (75*512)+40;
for(x=0;x<10;x++)
{ p]ch(array[95+x],offset);offset+=8; }
offset +=24;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

for(x=0;x<6;x++)
{ plch(array[db]fp],offset);db]fp++;
  offset+=8;
}
offset = (110*512)+40;
for(x=0;x<8;x++)
{ plch(array[127+x],offset);
  offset+=8;
}
lolmem();
offset = (15*512)+128;
for(x=0;x<40;x++)
{ plch(array[db]fp],offset);
  db]fp++;offset +=8;
}
offset = (52*512)+128;
for(x=0;x<40;x++)
{ plch(array[db]fp],offset);
  db]fp++;offset+=8;
}
offset = (90*512)+40;
for(x=0;x<10;x++)
{ plch(array[159+x],offset);
  offset+=8;
}
offset +=24;
for(x=0;x<11;x++)
{ plch(array[db]fp],offset);db]fp++;
  offset+=8;
}
welon();
getch();
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

void plch(char code,unsigned int addr)
{ char chr[14];
  int i,j;
  char asc;
  extern char buff1[3584];
    i = 14*code;
    for(j=0;j<14;j++)
      chr[j] = buff1[i+j];
    for(i=0;i<14;i++)
    { asc = chr[i];
      for(j=0;j<8;j++)
        if(asc>=0x80)
          { pokeb(0xd000,addr,attrib);addr++;
            asc = (asc<<1);}
          else { pokeb(0xd000,addr,prev);
                addr++;
                asc = (asc<<1);
              }
      addr = (addr-8)+512;
    }
}

```

PROGRAM CLEAR MONITOR

```
PROG      SEGMENT
          PUBLIC  clr|crt
          ASSUME  CS:PROG
```

```
clr|crt  PROC   far
          push  bp
          mov   bp,sp
          push  es
          push  di
          pushf
          mov   al,00h           ;up|mem()
          mov   dx,2f0h
          out   dx,al
          mov   al,00h           ;we|loff()
          mov   dx,2f1h
          out   dx,al

          cld
          mov   ax,0D000h
          mov   es,ax
          mov   al,05h
          mov   di,0000h
          mov   cx,0FFFFh
          rep  stosb
          mov   al,01h           ;lo|mem()
          mov   dx,2f0h
          out   dx,al

          mov   ax,0D000h
          mov   es,ax
```

```
mov al,05h
mov di,0000h
mov cx,0FFFFh
rep stosb
```

```
mov al,02h ;welon()
mov dx,2f1h
out dx,al
popf
pop di
pop es
pop bp
ret
```

lclrJcrt

```
ENDP
```

PROG

```
ENDS
```

```
END
```


PROGRAM TOOLXT.ASM

PGROUP GROUP PROG

PROG SEGMENT BYTE PUBLIC 'CODE'

PUBLIC JupJmem, Jlolmem, JweJoff, JweJlon, Jfreeze, Jnoflrz, JreJlon, JreJlo

ASSUME CS:PGROUP

JupJmem proc far

mov al,00h

mov dx,2f0h

out dx,al

ret

JupJmem endp

Jlolmem proc far

mov al,01h

mov dx,2f0h

out dx,al

ret

Jlolmem endp

JweJoff proc far

mov al,00h

mov dx,2f1h

out dx,al

ret

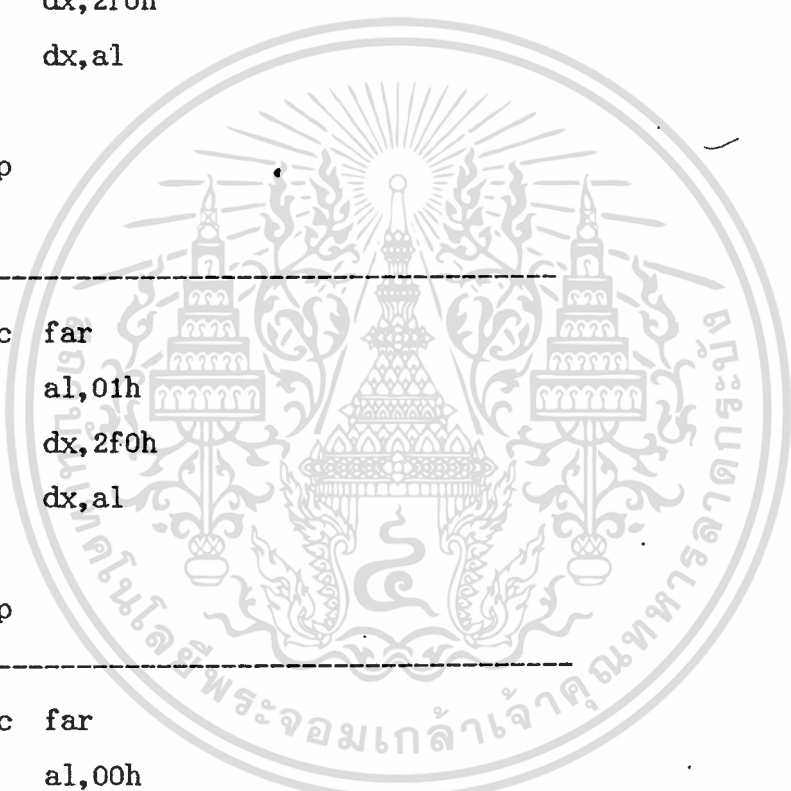
JweJoff endp

JweJlon proc far

mov al,02h

mov dx,2f1h

out dx,al


```

ret
]weJon endp
;-----
]freeze proc far
mov al,00
mov dx,2f1h
out dx,al
ret
]freeze endp
;-----
]noJfrz proc far
mov al,01
mov dx,2f1h
out dx,al
ret
]noJfrz endp
;-----
]reJon proc far
mov al,02
mov dx,2f0h
out dx,al
ret
]reJon endp
;-----
]reJof proc far
mov al,00
mov dx,2f0h
out dx,al
ret
]reJof endp
;-----

```

;pokebV (segment,offset,value)

```

]pokebV proc far
    push bp
    mov bp,sp
    mov ax,[bp+6]
    mov es,ax
    mov bx,[bp+8]
    mov al,[bp+12]
    mov es:[bx],al
    mov sp,bp
    pop bp
    ret

```

```

]pokebV endp

```

```

;-----
;peekbV (segment,offset)

```

```

]peekbV proc far
    push bp
    mov bp,sp
    mov ax,[bp+6]
    mov es,ax
    mov bx,[bp+8]
    mov al,es:[bx]
    mov sp,bp
    pop bp
    ret

```

```

]peekbV endp

```

```

;-----
]cr]mon proc far
    push bp
    mov bp,sp
    push es
    push di
    pushf
    mov al,00h ;up]mem()

```

```

mov    dx,2f0h
out    dx,al
mov    al,00h           ;weJoff()
mov    dx,2f1h
out    dx,al
cld
mov    ax,0D000h
mov    es,ax
mov    al,05h
mov    di,0000h
mov    cx,0FFFFh
rep    stosb
mov    al,01h          ;loJmem()
mov    dx,2f0h
out    dx,al
mov    ax,0D000h
mov    es,ax
mov    al,05h
mov    di,0000h
mov    cx,0FFFFh
rep    stosb
mov    al,02h          ;weJlon()
mov    dx,2f1h
out    dx,al
popf
pop    di
pop    es
pop    bp
ret

JcrJmon endp
;-----
PROG   ENDS
      END

```

PROGRAM VGATOO.L.ASM

```
PGROUP GROUP PROG
PROG SEGMENT BYTE PUBLIC 'CODE'
PUBLIC lsetVGA, lgray, lwrcolor, lsetcur, ltran, lsetpal
ASSUME CS:PGROUP
```

```
    ;setVGA (mode)
lsetVGA proc far
    push bp
    mov bp,sp
    mov ah,00H
    mov al,[bp+6]
    int 10H
    mov sp,bp
    pop bp
    ret
lsetVGA endp
```

```
    ;setpal (regnum,value)
lsetpal proc far
    push bp
    mov bp,sp
    mov bl,[bp+6]
    mov bh,[bp+8]
    mov ax,1000H
    int 10H
    mov sp,bp
    pop bp
    ret
lsetpal endp
```

```
;gray (buffer,firstreg,numreg)
```

```
]gray proc far  
    push bp  
    mov bp,sp  
    les dx,[bp+6]  
    mov bx,[bp+10]  
    mov cx,[bp+12]  
    mov ax,1012H  
    int 10H  
    mov sp,bp  
    pop bp  
    ret  
]gray endp
```

```
;-----
```

```
;wrcolor (regnum,red,green,blue)
```

```
]wrcolor proc far  
    push bp  
    mov bp,sp  
    mov bx,[bp+6] ;REGNUM  
    mov dh,[bp+8] ;RED  
    mov ch,[bp+10] ;GREEN  
    mov cl,[bp+12] ;BLUE  
    mov ax,1010H  
    int 10H  
    mov sp,bp  
    pop bp  
    ret  
]wrcolor endp
```

```
;-----
```

```
;setcur (row,col)
```

```
]setcur proc far  
    push bp  
    mov bp,sp
```

```

mov     ah,02H
mov     ch,[bp+6] ;ROW
mov     dl,[bp+8] ;COLOUMN
mov     bh,[bp+10] ;page
int     10H
mov     sp,bp
pop     bp
ret
lsetcur endp

```

```

;-----
ltran  proc  far
mov     al,00h ;up]mem
mov     dx,2f0h
out     dx,al

push   ds
mov     ax,0d000H
mov     ds,ax
mov     si,0000H
mov     di,si
mov     ax,0a000H
mov     es,ax
mov     cx,0FFFFH
rep     movsb
pop     ds

mov     al,01h ;lo]mem
mov     dx,2f0h
out     dx,al

push   ds
mov     ax,0d000H
mov     ds,ax

```

```

mov     si,0000H
mov     di,si
mov     ax,0a000H
mov     es,ax
mov     cx,0FFFFH
rep     movsb
pop     ds

ret

Itran  endp

PROG   ENDS
END

```


กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง คอมพิวเตอร์กราฟิก นี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับคำปรึกษาแนะนำ และช่วยเหลือจาก รศ. มนัส สังวรศิลป์ , อาจารย์สุรพันธุ์ เอื้อไพบูรณ์ ; พี่ชาย, พี่เบี่ยง ตลอดจนเพื่อนๆ เพื่อนๆทุกคนที่ให้อำนาจใจมาโดยตลอด จึงขอแสดงความขอบคุณมา ณ.ที่นี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. Richard F.Ferraro,"Programmer's Guide to the EGA and VGA Card",Addison-wesley Publishing Company,Inc.,606 p.,1988.

2. Bradley Dyck Klierer,"EGA/VGA A Programmer's Reference Guide", McGraw-Hill Book Company,269 p.,1988.

3. Anil K. Jain,"Fundamentals of Digital Image Processing",Prentice-Hall International,Inc.,569 p.,1989.

4. Yoram Koren,"Robotics for Engineers",McGraw-Hill Book Company,1987.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้